

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΙΔΡΥΤΑΙ

ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ
ΑΓΓ. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΛΕΞ. ΒΕΡΔΕΛΗΣ
ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ
ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤ. Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΑΡΟΡΗ 17

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Φιλελλήνων 2

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ: 21569

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 75
Δια Τραπεζας, Εταιρίας και
λοιπούς Οργανισμούς δρχ. 300

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Λ.Α. 1
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΣΕΛ. 10
ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ: δολάρια 4

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡ. 3

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε. - ΤΕΥΧΟΣ 243

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟ *

Αί Ίταλοαυστριακά συνομιλίας

Ε. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ:

Επιβάλλεται ή χαλάρωσις των προστατευτικών μέτρων υπέρ των όφειλετών;

ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ:

Αί φορολογίαι των Άωνύμων Έταιρειών και αί ένδεικνύμεναι τροποποιήσεις.

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ:

Τò διοικητικόν μας πρόβλημα

Γ. ΚΑΤΩΠΟΔΗ:

Αί Έλληνικαί φυλακαί

Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗ:

Κατά της πολιτειακής προχειρολογίας

Π. ΔΕΡΤΙΛΗ:

Ο έλεγχος της οικονομικής διοικήσεως των δήμων

ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΤΡΑΤΗ:

Ο μεταβατικός χαρακτήρ των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου

Ι. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ:

Τά άποτελέσματα των πειραματικών άγρων λιπάνσεως σίτου του γεωργικού έτους 1932) 33.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ.

—FRED. JENNY: Η κατάστασις του δολλαρίου και της λίρας.

Β'. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΟΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ.

—ΣΤΥΛ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ: Περί τας κοινωνικάς ασφάλειαις.

—Χ. ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΥ: Α.ροτική ασφάλεια.

—Η κίνησις του ταχυδρομικού ταμιευτηρίου κατά τò έτος 1933.

—ΚΛ. ΜΙΤΑΝΤΑΛΟΥΚΑ και ΝΙΚ. ΚΟΚΚΙΝΟΥ: Αί κοινωνικάι ασφάλειαι και ή έφαρμογή των εν Έλλάδι.

—Η χρηματιστηριακή κίνησις της έβδομάδος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΛΚ.:

Θεατρικά έντυπώσεις από την Γαλλικήν λουτρόπολιν Βιττέλ.

Ι. ΔΑΜΒΕΡΓΗ:

Η δραχμή μου

ΑΡ. ΚΑΜΠΑΝΗ:

Η ειλικρίνεια στην τέχνη

ΤΖ. Κ. Τ.:

Ο τουρισμός και αί κυριώτεραι λαματικά πηγαί της Φθιώτιδος και Τρικκάλων.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1841

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΙΔΡΥΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Δεκεμβρίου 1933)

Δρχμ. 1.205.000.000
» 8.794.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ἐν Ἀθήναις
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μητροπόλεως 9, Ἐν Καλλιθέᾳ, Ἐν Ἰωνίᾳ, Ἐν Πάτρῳ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς ἄλλην τὴν Ἑλλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΙΡΩ: Rue Emad el Dine No 17
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfik
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ἕκασ τὰς χώρας τοῦ κόσμου.

Τηλεγραφικαὶ Διευθύνσεις:
Διὰ τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα: ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑΝ, Ἀθήνας.
» » Υποκατάστημα Ἀθηνῶν (ὁδὸς Μητροπόλεως): ΝΕΟΕΘΝΙΚΗΝ.
» » Καλλιθέας: ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑΝ, ΚΑΛΛΙΘΕΑΝ, Ἀθήνας.
» » Ν. Ἰωνίας: ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑΝ, ΝΕΑΝ ἸΩΝΙΑΝ, Ἀθήνας.
» » Πάτρῳ: ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑΝ, ΠΑΤΡΑΤΙ, Ἀθήνας.
» » τὰ ὑποκαταστήματα ἐπαρχιῶν: ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑΝ.
» » τὸ ὑποκατάστημα Ἀλεξανδρείας: ΕΤΗΝΟΒΑΝΚ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΕ.
» » Καίρου: LE CAIRE
» » Πρακτορεῖον Ζαγάζικ: ΖΑΓΑΖΙΚ

ΕΠΙΤΡΕΨΑΝΤΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΡΕΩΣΙΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΔΕΛΤΙΟΥ
45667

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ 243 (25)8

Κατὰ τὸ παρελθὸν 159 ἡμερὸν (12-26 Αὐγούστου) ἐνεγράφησαν οἱ κάτωθι νέοι συνδρομηταί:

ΕΝΤΑΥΘΑ

Οἱ κ. κ. Ἀ. Φωκάς, ὑπ. ὕγεινης. — Χ. Μιχαλάκης, ὑπ. ὕγεινης. — Ν. Ψιλλίδης, ὑπ. Προνοίας. — Δ. Δεσποτόπουλος, ὑπ. ἐφετείου. — Ἀγγ. Τσίβας, ὑπ. ἐφετείου. — Κ. Ζαφείρης, Μ.Τ.Σ. — Σ. Ἀθανασίου, Μ.Τ.Σ. — Σ. Λογοθέτης, Μ.Τ.Σ. — Μ. Παπαμιχαλόπουλος, Μ.Τ.Σ. — Ν. Παναγιώπουλος, χρηματιστής. — Θ. Κοκόλας, ὑπ. ἐφετείου. — Βασ. Καστριώτης, Μ.Τ.Σ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Οἱ κ. κ. Ἀ. Ζουμπάς, βουλ. Θεολογίας. — Ι. Κρητικός, λιμένα Καρλοβάσιου. — Κοινότης Καρλοβάσιου Σάμου. — Φώτ. Χ. Συγγιάννης, Θεσσαλονίκης. — Δημ. Νικολαΐδης, ἐμπορος, Σέρρας. — Φώτ. Συμπαρόδης, πρόεδρος κοινότητος, Πεντάπολη Σερρών. — Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Δαφνουδίου Σερρών. — Δημ. Μεσαντιδής, Σιδηροκάστρου Σερρών.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ἡ Βιβλιοθήκη Φανερωμένης, Λευκωσίαν-Κύπρου.

Κατὰ τὸ παρελθὸν 159 ἡμερὸν (12-26 Αὐγούστου) κατέβαλον τὴν συνδρομὴν τὸν οἱ κάτωθι συνδρομηταί:

ΕΝΤΑΥΘΑ

(Ἐτησίαν συνδρομὴν)

Οἱ κ. κ. Π. Θεοδορίδης. — Ἡλίας Ἡλιάπουλος. — Ἀ. Δοξιάδης, ταξιδ. — Ἰ. Καλογεράς. — Ν. Μούγας. — Ἡλίας Σταματό-

πουλος. — Ἀ. Γ. Τσαγκρής.

(Ἐξάμηνον συνδρομὴν)

Οἱ κ. κ. Θ. Πέππας. — Δ. Τραχανάς. — Ε. Πιτταδάκης. — Κλ. Στεφανόπουλος, διηγός. — Ἰ. Δράκος, ὑπ. ἰον. Τραπ. — Ἀν. Καϊκουράκης, διηγός. — Δ. Ἀνδρεάδης, διηγός. — Ἀντ. Χειμάρας, ὑπ. Σ.Ε.Κ. — Ἀ. Γαζής, ἐτ. ὕδατων. — Ν. Παναγόπουλος, χρηματιστής.

Ἐπίσης κατέβαλον τὰ κάτωθι ποσὰ ἔναντι τῆς συνδρομῆς τὸν οἱ ἑξῆς συνδρομηταί μας:
Οἱ κ. κ. Τ. Καλεντζόπουλος (50). — Β. Καίρης (50). — Γ. Κοσκινάς (100). — Κ. Ζαφείρης, Μ.Τ.Σ. (50). — Ν. Καραβοκύρης, ἐργαστασιάρχης (50). — Μ. Παπαμιχαλόπουλος

Μ.Τ.Σ. (50). — Ἐ. Κωνσταντῆς (50). — Καραγιάννης ὑπ. Σ.Ε.Κ. (50). — Α. Σχινάς ὑπ. Σ.Ε.Κ. (50). — Κ. Μορφόπουλος (50).

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

(Ἐτησίαν συνδρομὴν)

Οἱ κ. κ. Δημ. Νικολαΐδης, ἐμπορος, Σέρρας. — Φώτ. Συμπαρόδης, πρόεδρος κοινότητος Πεντάπολη Σερρών. — Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Δαφνουδίου Σερρών. — Δημ. Μεσητῆς. Σιδηροκάστρου. — Γ. Σηφάκης καὶ Σία, Καλύδες Ἀποκορώνου Κρήτης.

(Ἐξάμηνον συνδρομὴν)

Ὁ κ. Φώτ. Συγγιάννης, Θεσσαλονίκης.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΕΠΙΤΑΓΑΙ

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΤΟΙΧΟΥ

ἀσφαλέστατα, ἀφλεκτα, ἀπὸ

ΔΡΧ. 500

καὶ ἀνω

ἔργαστασίαν

ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ

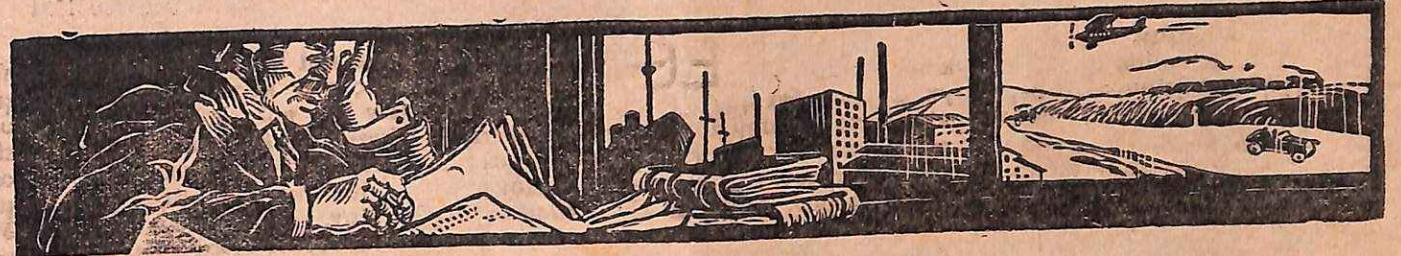
Ἀθήναι, Ἡφαίστου 18.
(Σιδ. Σταθμός) Μοναστηράκι.

ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ

Μηχανουργικαὶ — Οἰκοδομικαὶ
ἐργασίαι.
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι

26 Αὐγούστου 1934

«ΕΡΓΑΣΙΑ»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΙ ΙΤΑΛΟΑΥΣΤΡΙΑΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

Αἱ πρόσφατοι συνομιλίας Μουσολίνι — Σοῦσινγκ εἰς Φλωρεντίαν ὑπῆρξαν ἕνας κρίκος τῆς αὐσέως τῶν διεθνῶν ἐνεργειῶν ποῦ ἀπὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ἐνώνουν Ἰταλίαν καὶ Αὐστρίαν. Μία σύντομος ἀνασκόπησις τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συλλάβωμεν καλύτερον τὸ πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ οὗ ποῖου ἐκινήθησαν οἱ δύο πολιτικοὶ ἄνδρες.

Τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1933 περιήλθεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ἰταλικὸν ὑπόμνημα τῆς 29 Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους περὶ μιᾶς λυσιτελεστέρως διαρρυθμίσεως τῶν ἀφορῶν τῶν παραδουναβεία κράτη οἰκονομικῶν ζητημάτων. Τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῆς διασκέψεως τῆς Στρέζας, περιείχεν εἰς δώδεκα παραγράφους, τὰς ἰταλικὰς γνώμας καὶ ὑποδείξεις. Εἰς τὴν ἐνδεκάτην ἐξ αὐτῶν ἐμνημονεύετο καὶ ἡ χορήγησις δασμῶν προτιμήσεως εἰς τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν τῆς Αὐστρίας. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἀπεκρυσταλλώθησαν εἰς διευθετικὰ συμφωνίας ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ὑποδείξεις. Ἀλλ' ἔμεινε, τοῦλάχιστον ἡ Ἰταλία, πιστὴ εἰς τὴν χαράχθεισαν παρ' αὐτῆς ὁδὸν καὶ ἔλαβε σειράν μέτρων ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας, λαβόντων πανηγυρικωτέραν μορφήν διὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς Ρώμης τῆς 17 Μαρτίου 1934 (τὸ τρίτον πρωτόκολλον ἀναφέρεται, ἐν ἀρθρῷ 2, εἰς τὴν ἐνδεκάτην παράγραφον τοῦ ὑπομνήματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1933), καὶ ἐπεκταθέντων, πλὴν τῆς χορηγήσεως εἰς τὴν Αὐστρίαν δασμῶν προτιμήσεως, καὶ εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια: Πρώτον τὴν παροχὴν δασμολογικῶν ἐκπτώσεων εἰς ξένα ἐμπορεύματα, προοριζόμενα, μέσῳ Τεργέστης, δι' Αὐστρίαν. Δεύτερον, τὴν παροχὴν σιδηροδρομικῶν ἐκπτώσεων εἰς τὰ αὐστριακὰ προϊόντα τὰ διασχιζόντα τὸ ἰταλικὸν ἔδαφος ἵνα, διὰ Τεργέστης, ἐξαχθοῦν εἰς τρίτα κράτη. Τρίτον, τὴν διευκόλυνσιν τῶν παραγωγικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν δύο χωρῶν ὅπως προβαίνουν εἰς συμφηφιστικὰς ἐμπορικὰς πράξεις μεταξύ

τῶν, ἢ καὶ τριγωνικῶς, χωρὶς τὰς πιεστικὰς ἐνιότε, εἰς τὰ ζητήματα τῶν κληρικῶν, κρατικῶν παρεμβάσεων.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὸ οἰκονομικὸν πεδῖον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολιτικόν, ἡ Ἰταλία ἐνήργησεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν δύο ἄλλων δυτικῶν Μεγάλων Δυνάμεων, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, τὸσον εἰς τὴν δὴλωση τῆς 17 Φεβρουαρίου 1934, δι' ἧς διετρανοῦτο ἡ ἀνάγκη περὶ φρουρήσεως τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητος τῆς Αὐστρίας, ὅσον καὶ εἰς τὴν παροχὴν, κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον, ἀδείας εἰς τὴν αὐστριακὴν κυβέρνησιν ὅπως αὐξήσῃ τὸν στρατὸν τῆς ἀπὸ 22.000 ἀνδρῶν (οὓς τῆς εἶχαν ἐπιτρέψει τὰ οἰκονομικὰ τῆς νὰ κατατάξῃ διὰ πέντε ἔτη) εἰς 30.000, τὸ μᾶξιμον δηλαδὴ τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 120 τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ. Ἡ αὐξήσις αὕτη τῶν ὀκτῶ χιλιάδων ἀνδρῶν εἶχε ζητηθῇ δι' ἑν μόνον ἔτος, ἀλλὰ τὰ ἐπελθόντα, πρὸ τῆς λήξεως τῆς σχετικῆς προθεσμίας, γεγονότα τῆς 25 Ἰουλίου ἠνάγκασαν τὴν Αὐστρίαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις, αἵτινες καὶ τὸ ἐδέχθησαν, παράτασιν τοῦ μέτρου δι' ἑν ἔτος.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν κοινῶν τούτων μετὰ τὰς ἄλλας Δυνάμεις μέτρων, ἡ Ἰταλία ἔκαμε καὶ τὸ ἐξῆς: ἐβόηθησεν ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν σχεδίων, διαλύσασα τὸ ἐν Τεργέστη τμήμα τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς ὁργανώσεως, ὅπερ ἀπετέλει πυρῆνα ἐπιρράζοντα τὴν ὅλην περιφέρειαν καὶ ἀποτελοῦντα κίνδυνον διὰ τὰ νότια αὐστριακὰ σύνορα.

Ἐπὶ τοῦ δημοσιονομικοῦ, τέλος, πεδίου ἡ Ἰταλία μετέσχε κατὰ 30 ἑκατομμύρια αὐστριακὰ σελλίνια εἰς τὸ, δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 15 Ἰουλίου 1932, ἐκδοθέν τὸν παρελθόντα Αὐγούστον, διεθνὲς δάνειον πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν αὐστριακῶν οἰκονομικῶν.

Τοιαύτη ἦτο, ἐν γενικαῖς γρα-

μαῖς, ἡ ποικίλη καὶ ὄχι μικρὰ ὑποστήριξις, ἣν εἶχε παράσχει ἡ Ἰταλία εἰς τὴν γείτονά της. Ἡ συνδρομὴ αὕτη ἀφ' ἐνός, καὶ αἱ ἰταλικαὶ συμπάθειαι τῶν σπουδαιότερων αὐστριακῶν ἡγετῶν, Ντόλφους καὶ Στάρεμπεργκ, ἀφ' ἑτέρου, εἶχαν δημιουργήσει μίαν ἀτμόσφαιραν ἀμοιβαίας κατανόησεως τὸσον στενῆς, ὥστε ὅταν κατεφάνη πόσον ὀλίγον ἀποτελεσματικὰ, ἐναντι τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν μεθόδων, ὑπῆρξαν τὸσον τὸ αὐστριακὸν διάβημα τῆς 17 Ἰανουαρίου πρὸς τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν καὶ ἡ ἀπειλὴ προσφυγῆς εἰς τὴν Κ.Τ.Ε., ἡ συνδυασθεῖσα μετὰ τὸ αὐστριακὸν διάβημα τῆς 6 Φεβρουαρίου πρὸς τὰς τρεῖς δυτικὰς Δυνάμεις, ὅσον καὶ ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον θεωρητικὴ δὴλωσις τῆς 17 Φεβρουαρίου, — ἥρξασα νὰ γίνεταί λόγος περὶ μονομεροῦς διαβήματος εἰς Βερολίνον τῆς Ἰταλίας, δικαιολογουμένης πρὸς τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῶν σχετικῶν ὑποσχέσεων, ἃς φαίνεται ὅτι εἶχε δώσει ὁ Φύρερ κατὰ τὴν συνάντησιν του εἰς Βενετίαν μετὰ τὸν Ντούτσε. Τὰ τοῦ διαβήματος τούτου θὰ διεκανονίζοντο κατὰ τὴν συνάντησιν Μουσολίνι — Ντόλφους, ἥτις εἶχεν ὀρίσθῃ διὰ τὰς 26-27 Ἰουλίου.

Τὰ γεγονότα τῆς 25 Ἰουλίου ἤλθαν νὰ διακόψουν τὴν πρόθεσιν αὐτήν, ἂν ὄντως ὑπῆρχε. Καὶ ἔλαβε πολὺ δραστικωτέραν μορφήν τὸ ἰταλικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἰταλικὴ ἀγανάκτησις, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὰ σύνορα τοῦ Μπρέννερ στρατευμάτων, ὅτινα μόλις πρὸ δεκαήμερου ἀπεχώρησαν ἐκεῖθεν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰ μεγάλα ἰταλικά γυμνάσια.

Πρώτη πράξις τοῦ νέου αὐστριακοῦ καγκελλαρίου ὑπῆρξε νὰ διακηρύξῃ ὅτι θὰ ἐσυνέχισεν ἐν παντὶ τὸ ἔργον τοῦ προκατόχου του. Φυσικὸν λοιπὸν ἦτο, μεταξὺ ἄλλων, νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὴν κατὰ τὸσον τραγικὸν τρόπον ματαιωθείσαν ἐπισκεψὴν τούτου εἰς Ἰταλίαν, τὰ δὲ μεσολαβήσαντα γεγονότα καθίσταν ἔτι μᾶλλον ἀναγκαίαν μίαν ἀνταλλαγὴν γνώμων μετὰ τὴν γεί-

τονα Δύναμιν.

Το ταξιδίδι του Σουδονικ προήγαγε ταξιδίδιον Στάρεμπεργκ. Οι λόγοι προς τούτο ήσαν αρκετοί. Είχεν, εν πρώτοις, αποφασισθή, πρό του θανάτου ή ακόμη του Ντόλφους, ή μετάβαις του πρίγκιπος εις "Οστρίαν, προς επιθεώρησιν των στρατοπεδευμένων και φιλοξενουμένων εκεί Αυστριακών προσκευμένων. "Επειτα επεβάλλετο ή άβρότης αυτή προς τον Στάρεμπεργκ, τόσον εκ μέρους του ή γέτου τοι φασιισμού, τοι οποίου ο πρίγκιψ είναι ένθουσιώδης θαυμαστής και διαπρύσιος κήρυξ, όσον και εκ μέρους του αυστριακού καγκελλαρίου, ένόπιον τοι όποιου, άρκετ ή περιωτική, υπεχώρησε, κατά το έγερθεν ζήτημα τοις θά διεδέχτο την άρχην ό όχι πολύ νεώτερός του άρχηγός των Χάιμπερην. Τό ταξιδίδιον τέλος αυτό ήτο μία χρήσιμος προεισαγωγή και προλειανσις τοι εδάφους διά την συνάντησιν Μουσσολίνι-Σουδονικ.

Η συνάντησις εις "Οστρίαν τοι Στάρεμπεργκ με τον Μουσσολίνι, τη παρουσίαι τοι Ιταλου ύφυπουργού των "Εξωτερικών Σουβίτς, την 11 Αυγούστου, δέν ύπήρξε μακρά, και δέν φαίνεται να διημιέφθησαν ουσιώδη κατ' αυτήν. Άλλ' ό Στάρεμπεργκ δέν έχασε τον καιρόν του κατά την όκταήμερον διαμονήν του εις Ιταλίαν. Πρώτον, ως διευθύνων τας της ασφαλείας εις την χώραν του, έμελέτησε την όργάνωσιν της Ιταλικής αστυνομίας και τας της συνεργασίας της φασιστικής μελίταιας με τας επίσημα όργανα τοι κράτους και έξησφάλισε την σύμπραξιν των αστυνομικών Ιταλίας και Αυστρίας. Δεύτερον, έκάλεσεν εις Βενετίαν τον έν Τεργέστη αυστριακόν γενικόνπρόξενον και συνεσκέφθη μετ' αυτού διά τας αυστριακόν διαμετακομιστικόν έμπορίον της Τεργέστης, ήτις, από των συμφωνιών της 17ης Μαρτίου, είναι ή επίσημος τρόπος τινά οικονομική διέξοδος της Αυστρίας.

Την 21 Αυγούστου, άμέσως μετά την έπιστροφήν τοι Στάρεμπεργκ εις Βιέννην, έφθασεν ό Σουδονικ εις Φλωρεντίαν.

Την προτεραιάν της αναχωρήσεως του είχε δώσει συνέντευξιν προς τον έν Βιέννη ανταποκριτήν της "Εφημερίδος της Ιταλίας», τονίζων τον ειρηνικόν χαρακτήρα της Ιταλοαυστριακής συμπράξεως. Ολίγας ήμέρας πριν, είχε επίσης δώσει συνέντευξιν προς τον ανταποκριτήν τοι "Λαού της Ιταλίας», ό νέος αυστριακός ύπουργός των "Εξωτερικών Μπεργκερ-Βάλντενγκ ύπογραμμίζων τας δύο μεγάλα σημεία έπαφής Ιταλίας και Αυστρίας: την αυστριακήν εύγνωμοσύνην διά την έδραιάν Ιταλικήν ύποστήριξιν και την κοινήν των δύο χωρών πεποίθησιν περί τοι ότι τό

κράτος δέν να είναι συγκεντρωτικόν, αυταρχικόν και παντοδύναμον. Θά ήδύνατο να προσθέσιν και τρίτον σημείον, την κοινήν αντιμετώπισιν τοι χιτλερισμού, και τέταρτον, το κοινόν οικονομικόν συμφέρον. Διότι αν είναι άληθές ότι άνέπνευσεν ή Αυστρία, άνακτήσασα την Τεργέστην ως έμπορικόν τουλάχιστον πνεύμονα, είναι επίσης άληθές ότι κατά το πρώτον έξάμηνον τοι 1934 ηύξησεν ή κίνησις τοι λιμένων τοιούτου κατά το έν τρίτον περίπου έναντι των ίδιων μηνών τοι 1933.

Τί άκριβώς διημιέφθη εις την Φλωρεντίαν; Κάποια εύρωπαϊκή έφημερίς έγραψεν, εις τας προγνωστικά της, ότι το χαρτοφυλάκιον τοι Σουδονικ θά περιείχεν άσφαλώς δύο φακέλους: ένα με τας άποδείξεις της γερμανικής εύθύνης διά τας γεγονότας της 25 Ιουλίου και ένα με τον κατάλογον των αυστριακών άναγκών. Διά την γερμανικήν ένοχήν δέν είχαν άνάγκην περισσοτέρων πειστηρίων ή Ιταλία. "Οσον άφορρά νέας παροχάς, τηλεγράφημα εκ Ρώμης έφρόντισε, με κάποιον άνήσυχον ύφος, να προαναγγείλη ότι ή Ιταλία έκκαμιν ήδη τόσα πολλά ύπέρ της Αυστρίας επί τοι οικονομικόν πεδίου, ώστε δυσκόλως βλέπει κανείς τί θά ήδύνατο να πράξη επιπλέον.

Τό επίσημον άνακοινωθέν περί της συναντήσεως, εις ήν παρέστη κατ' κανόνα τας κείμενα ταύτα, άρκετά γενικόν και άόριστον. Διευκρίνησας τας αυστριακές άκραιότητος και άνεξαρτησίας, συμπερίλαμβανόμενης εις ταύτην και της έννοίας της πλήρους έσωτερικής αυτονομίας, και έντονίσθη ή χρησιμότης των πρωτοκόλλων της Ρώμης, με την εύχην μάλιστα να έπεκταθή ή άκτις της ένεργείας των. Εις την τελευταίαν φράσιν οι έρμηνευται άνεζήτησαν νύξιν προσχωρήσεως εις αυτά των λοιπών παραδουναβειών κρατών, ιδίως της Νοτιοισλαβίας. Δέν βλέπομεν διατί ή επέκτασις της άκτινος ένεργείας θά έδει να έρμηνευθή τοπικώς και όχι έντατικώς. Η άποψη τοι άνακοινωθέντος επί των δύο ζητημάτων, διά τας όποια τώσαι προβλέψεις είχαν γίνει, της και της συνάψεως Ιταλοαυστριακής συμπραχίας, ώθησεν εις άνάγνωσιν διά μέσου των γραμμών τοι περί "Ανάγκης άναπτύξεως της δράσεως προς ένίσχυσιν τοι συνεργασίας" δύναται να έρμηνευθή ως ύπαινισσομένη προώθησιν των δύο τοιούτων ζητημάτων,

ούτω και ή φράσις περί διατηρήσεως των κατευθυντηρίων γραμμών της πολιτικής τοι Ντόλφους δύναται να έρμηνευθή ως άποκλείουσα τας όποιαν άναποδοκίματα. Και όσον μεν άφορρά την συμμάχιαν, ή κοινή των δύο χωρών κατεύθυνσις είναι τοιαύτη ώστε να περιτεύη και έγγραφος κύρωσις της, έστω και ύπό την όλιγώτερον έντυπωτικήν μορφήν ένός συμφώνου άμοιβαίας συνδρομής. "Οσον όμως άφορρά την παλινόρθωσιν των "Αψβούργων, παρ' όλην την άληθοφάνειαν της θρυληθείσης συναντήσεως "Οθωνος-Μουσσολίνι, παραμένει άληθές ότι ό Σουδονικ, έρωτηθείς από δημοσιογράφους, δέν προσέβη εις κατηγορηματικήν διάφυσιν, άλλ' είπεν άπλώς ότι το ζήτημα τοιούτο είναι καθαρώς έσωτερικόν, μη παρουσιάζον ένδιαφέρον διά τας άλλα κράτη, κατ' άλλους δέ, ή εις άλλους, είπεν ότι το ζήτημα δέν είναι της παρούσης στιγμής. Τί σημαίνει τοιούτο; Έκτός αν ή Αυστρία, χωρίς να τους έπιθυμή κατ' βάθος, μεταχειρίζεται τοις "Αψβούργους ως ένα είδος μπαμπούλα κατ' των άσπόνδων της γειτόνων.

Μέχρι της ώρας λοιπόν, περισσότερον προβλέψεις και είκασίαι από τας συνομιλίας της Φλωρεντίας, παρ' άπτά άποτελέσματα. Διά τούς γνωρίζοντας όμως την συνήθη αξίαν των τοιούτων διπλωματικών συναντήσεων, προσμετρωμένη ούχι εις πλήθος και μέγεθος έγγραφων συμφωνιών — έργον βραδύπνου των καγκελλαρίων — άλλ' εις έκτασιν ήθικών έντυπώσεων ούχι άνευ σημασίας διά την πορείαν της διεθνούς πολιτικής, το ταξιδίδιον τοι Σουδονικ δύναται να θεωρηθή ως άρκετά καρποφόρον. Λέγεται ήδη ότι τας διαμειφθέντας έν Φλωρεντίαι θά συζητηθούν και κατ' την προσεχή συνάντησιν Μπαρτο — Μουσσολίνι έν Ρώμην. "Αν συμβάλουν εις την τόσον ποθητήν, την τόσον εύκαίαν γαλλοϊταλικήν προσέγγισιν, θά είναι ήδη τοιούτο σπουδαίον. Η κοινή γνώμη των δύο μεγάλων λατινικών Δυνάμεων είναι, εύτυχώς, άρκετά εύνοϊκώς διατεθειμένη ύπέρ της συνεννόησεως, και είναι τοιούτο ή καλύτερα έγγυθις έπιτυχίας. Αί γαλλικαί έφημερίδες άναγράφουν μετά χαράς την είδησιν ότι νέον βιβλίον τοι Ιταλου καθηγητοι Τζοβανουτσι (τοι οποίου τό περυσινόν "Η χιτλερική Γερμανία και ή Ιταλία», προφητεδόν δεινά έκ της προς την Γερμανίαν φιλίας, είχε γίνει τότε δεκτόν με ψυχρότητα από το Ιταλικόν κοινόν), ύπό τον τίτλον "Τό αυστριακόν πρόβλημα και ή Ιταλία», άποκαλεί μέγα σφάλμα της Ιταλικής διπλωματίας την συνάντησιν της Βενετί-

ας (μήπως δέν ύπήρξε σφάλμα και ή Ιταλική ένθάρρυνσις διά την συντριβήν της αυστριακής σοσιαδημοκρατίας, συντριβήν ήτις ήνοιξε την θύραν εις τον έθνικοσοσιαλισμόν;) και συνιστά προσέγγισιν με την Γαλλίαν και συνεννόησιν άγγλογαλλοϊταλικήν με κοινόν στρατιωτικόν σχέδιον ταχείας άντιμετωπίσεως ένδεχομένης γερμανικής άπειλής. Έξ άλλου ό σοβαρώτερος γαλλικός τύπος τρέπεται προς ρεαλιστικές κατευθύνσεις.

Ο "Χρόνος», εις κύριον άρθρον του, όμιλεί άρετά έντόνως προς την Πολωνίαν, έπιλήσμονα εύεργεσιών και περιέργων σύμμαχον. Η "Νέα Εύρώπη», ύπαινισσομένη με πικρίαν την ένθάρρυνουσιν το "Ανσλους στάσιν της Πράγας και τοι Βελιγραδίου, λέγει ότι καλώς τα συμφέροντα των φίλων, άλλ' άκόμη περισσότερον άξιοπρόσεκτα τας συμφέροντα της Γαλλίας. Έάν, διά το μεγαλύτερον καλόν της Εύρώπης, Γαλλία και Ιταλία

άπεφάσισαν όντως να έγκαταλείψουν την καταστρεπτικήν και δι' ατάς τας ίδίας πολιτικήν των άστερισμών, μία στενή και εύκόλως τότε πραγματοποιούμενη σύμπραξις των τριών δυτικών Δυνάμεων, και τον γερμανικόν κίνδυνον θά έξουδετερώση όλοσχερώς, και μερικώς μικροτέρας Δυνάμεις θά έκβάλη από την άπατηλήν όδόν των πολιτικών έλιγμών, εις ήν έχουν τραπή.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΗΣ "ΕΡΓΑΣΙΑΣ"

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΧΑΛΑΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ;

Τοι x. E. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ, Προέδρου τοι "Εμπορικού Συλλόγου "Αθηνών

Είμεθα εύτυχεις διότι ή άρξαμένη έρευνα της "Εργασίας» επί θέματος ζωτικού διά την άνάπτυξιν τοι έλληνικου έμπορίου μας δίδει την εύκαιρίαν όπως διατυπώσωμεν τας επί τοι προκειμένου γνώμας μας, αίτινες πιστεύομεν ότι άναποκρίνονται και προς τας γνώμας τοι πλείστου μέρους τοι έμπορικου κόσμου της πρωτευούσης.

Είναι γνωστοί οι άγώνες ούς ό "Εμπορικός Σύλλογος "Αθηνών διεξήγαγε κατ' καιρούς ύπέρ ώρισμένων κατηγοριών όφειλετών και είναι περίπου γνωστοί αι άπόψεις αυτού εις δύο κεφαλαιώδη ζητήματα, άτινα είχαν συγκλονίσει την έμπορικήν τάξιν, το ζήτημα των ιδιωτικών άποθηκών άποταμιεύσεως και το ζήτημα των χρεών έξωτερικου. Δύναται τις να είπη ότι άμφότερα διεκανονίσθησαν κατ' τρόπον όστις, ένθ περιφρουρεί τας δικαιώματα τοι πιστωτοι (ιδίωτου ή κράτους), παρέχει συγχρότως εις τον όφειλέτην την δυνατότητα κατανομής της ζημίας, ήν ύφίσταται εις πλείονας χρήσεις καθιερωθείσας εις άμφοτέρας τας περιπτώσεις της άρχης, ότι μία πενταετία θέλει είναι άρκετή προς όριστικήν τακτοποίησιν των έν λόγω έκκρεμών λογαριασμών. Καθιέρωθη δέ εις άμφοτέρας τας περιπτώσεις ή διά δόσεων καταβολή των όφειλομένων.

Άλλά τό κράτος μας δέν περιωρίσθη εις την λήψιν των προστατευτικών μέτρων ύπέρ των προαναφερθέντων όφειλετών. Άλλεπάλληλοι κακαί έσοδείαι είχαν δημιουργήσει εις τον άγρότην, ώρισμένων ιδίαι περιφερειών, κατάστασιν άληθώς άπελπιστικήν. "Οχι μόνον τας χρέη του, άλλ' ούδε την συντήρησιν του ήδύνατο ό άγρότης να άντιμετωπίσει εκ των ιδίων του πόρων. "Ορθώς τό κράτος έσκέφθη

ότι έπρεπεν ό δεινοπαθών πληθυσμός της ύπαιθρου να τύχη ειδίκευτης προστασίας. Διά των άγροτικών χρεωστασιών παρείχτο εις αυτόν ή εύχρεία άναβολής της έξοφλήσεως των χρεών του, εύχρεία όμως ήτις έν πολλοίς ένεπείπεν επί των ώμων των έν τοις μέγαλοις κέντροις πιστωτών. Δεδομένου όμως ότι τας χρεωστάσια ήσαν τοπικά, δύναται τις να φαντασθή το μέγεθος της άνισότητος εις βάρος εκείνων ιδίως εκ των πιστωτών, οίτινες και αυτοί ήσαν όφειλέται, εις κέντρα όμως όπου δέν ήσχυον αι προστατευτικά διατάξεις τοι χρεωστασιού.

Έν πάση περιπτώσει, δύναται να θεωρηθή άσφαλές ότι τας χρέη άτινα κυρίως έβάρυνον επί της οικονομίας της χώρας, άνήγοντο κατ' το πλείστον εις την πρό τοι 1932 έποχήν.

Δύο καλαί έσοδείαι άφ' ένός, άφ' έτέρου δέ ή γενική βελτίωσις της οικονομικής καταστάσεως συνέτεινον άσφαλώς εις τον κατά μέγα μέρος διακανονισμόν των έκπαλαίων χρεών έκκρεμοτήτων.

Έν τούτοις, νομίζομεν ότι ή έν προκειμένω ένεργεία τοι κράτους ύπήρξε κατ' τοιούτο σφαλερά, καθόσον ναί μεν διά της έπιβολής των διαφόρων χρεωστασιών, έλαμβάνετο ή δέουσα ύπέρ τοι όφειλέτου μέριμνα, από την νομοθεσίαν μας έλλείπει παντελώς διατάξεις προνοούσαι περί της βαθμιαίας κανονικής έντός μιας ώρισμένης προθεσμίας έξοφλήσεως των χρεών αυτών. "Αθέτη εις τας πλείστας των ποικιλοτρόπων άποδεδοσιών των ποικιλοτρόπων έλευθεοσιών να κρίνη και να δίδη άναστολάς κατ' το δοκοδν αυτόν.

Ένθ ταυτοχρόνως δέν έδίδετο τάργησις της προσωπικής κρατήκανέν χρονικόν όριον, από τοι όποιου και πέραν δέν θά έπρεπε πνεύμα της έμπορικής εύσταθείας πλέον να ίσχύουν αι χαριστικά δι-

ατάξεις τοι χρεωστασιού διά ύποχρεώσεις άναλαμβάνομενας από της έποχής εκείνης και έντευθεν (δηλαδή από τας άρχας τοι έτους 1933). Συνετέλεσαν ούτω τας κατ' άρχην δικαία ύπέρ μιας ώρισμένης κατηγορίας όφειλετών μέτρα εις την καταρράκωσιν της πίστωσης και την δυσχέρασιν πάσης νέας συναλλαγής των πιστώσεων επί βλάβη και της οικονομίας τοι τόπου, άλλα και των πληθυσμών των περιφερειών των, των τελουσών ύπό χρεωστάσιον.

Ένθ όμως θά άνέμενε τις, κατ' το τελευταίον ιδία έτος, χαλάρωσιν των ύπέρ των όφειλετών μέτρων, ή τουλάχιστον όρθολογιστικήν των μέτρων τούτων έπιβολήν, παραδόξως τας δύο τελευταίως ψηφισθέντας δικαιοστάσια, ού μόνον δέν έπρονόησαν διά την έδραίωσιν της πίστωσης, άλλα και διά της έπεκτάσεως τοι χρεωστασιού και της καταργήσεως τοι μέτρου της προσωπικής κρατήσεως, κατέφερον νέον κτύπημα κατ' της πίστωσης προκαλέσαντα άνυπολογιστους εις βάρος τοι έμπορίου ζημίας.

Η κατάργησις τοι μέτρου της προσωπικής κρατήσεως προήλθεν εκ γενικών άνθρωπιστικών λόγων, οίτινες άλλως τε και εις άλλας χώρας προσέκάλεσαν την λήψιν άναλόγου μέτρου. Πλήν όμως, ύπό τοι "Ελληνός νομοθέτου δέν πρέπει έπ' ούδενι λόγω να παροράται το γεγονός ότι, αν διά τας πρό τοι 1932 χρέη, λόγω των ιδιαιτέρων συνθηκών ύφ' ας τας χρέη ταύτα έγενήθησαν, θά έδικαιολογείτο πάσα ύπέρ των όφειλετών έπιείκεια, όμως διά τας μετά ταύτα χρέη τας δημιουργηθέντας ύπό όμαλως όπωσδήποτε συνθήκας ή κατ' α-

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΑΙ ΕΝΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣΥπό του κ. ΑΓΓ. Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, ύφηγου της
Δημοσίας Οικονομίας εις τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν

B'.

Εἰς τὰ μειονεκτήματα ταῦτα ἀντιτάσσονται δύο ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς φορολογίας τοῦ μερίσματος.

1) Τὸ ὅτι τὰ ἀποθεματικά τῆς Α. Ε. θὰ φορολογηθῶν κατὰ τὴν διάλυσιν καὶ

2) Ὅτι διὰ φορολογίας μόνον τοῦ μερίσματος ἐνισχύεται ὁ σχηματισμὸς νέων κεφαλαίων.

Εἰς τὰ δύο ταῦτα ἐπιχειρήματα ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ φορολόγησις τῶν ἀποθεματικῶν κατὰ τὴν διάλυσιν. Αἱ νεώτεροι περὶ φόρου ἀντιλήψεις ἀπαιτοῦν ὅπως ἕκαστον εἰσόδημα φορολογεῖται κατὰ τὴν χρήσιν καθ' ἣν καὶ πραγματοποιεῖται. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασίζεται ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν προσόδων, δι' ἧς σκοπεῖται ἡ φορολόγησις «παιδῶν τῶν προσόδων, καὶ κα-

ναπτυχθῆ εἰς βαθμὸν ἐπίζηλον, ἡ κατάργησις, λέγομεν, τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωποκρατίας οὐδὲν ἄλλο θέλην σημαίνει εἰμὴ τὴν ἀπονέκρυσιν τῶν ἐργασιῶν, τὴν καταρράκωσιν τῆς πίστεως καὶ τὸν εἰς βάρος τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ τιμίου ἐμπορίου ἀθέμιτον πλουτισμὸν τῶν ἐκ συστήματος κακοπιστῶν.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θέλει ἐγκαιρῶς ἀντιληφθῆ τὸν κατήφορον, πρὸς ὃν ἄγεται ἡ ἐλληνικὴ οικονομία διὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς λήψεως μέτρων ἀστόχων θεωρητικῶς, ἴσως ὀρθῶν, ἐν τῇ πράξει ὁμῶς προξένων ζημιῶν, τὸσον εἰς τὰ ἄτομα, ὅσον καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐπὶ πιστώσει συναλλαγῶν, αἰτίνας, ὡς γνωστόν, ἀποτελοῦν καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τῆς χώρας.

Εἶναι ἀπαραίτητος, κατὰ τὴν γνώμην μας, ὁ χρονικὸς περιορισμὸς τῆς ἰσχύος τῶν ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἐξαιρητικῶν μέτρων προστασίας. Θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ ἐξαιρεθῶν τῆς προστασίας ταύτης οὐ μόνον αἱ σήμερον λαμβάνουσαι χώραν πράξεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ 1932 καὶ ἐντεῦθεν γεννηθεῖσαι τοιαῦται. Μόνον οὕτω θὰ ἡδύνατο ἡ οἰκονομία μας νὰ ἀνεύρῃ ταχέως τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἰσορροπίαν καὶ νὰ παύσωμεν παριστάμενοι πρὸ τοῦ θεάματος χώρας, διαθετούσης σημαντικὰ ρευστὰ κεφάλαια, ὧν ἡ ἐπένδυσις δυσχεραίνεται ἐπὶ βλάβῃ τῆς ὅλης ἐθνικῆς οικονομίας, ἐξ αἰτίας ἀκριβῶς τῶν ἀστόχων ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν διατάξεων.

Ε. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

τὰ κανόνα ἐντὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους». Ὅθεν φορολογουμένου τοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐπιχειρήσεως μετατοπίζεται χρονικῶς ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις παραβιάζομένης οὕτω πως μιᾶς τῶν κυριωτέρων ἀρχῶν τοῦ φόρου.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ὁ σκοπὸς, ὡς γνωστόν, τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας δὲν εἶναι ἡ διάλυσιν, ἀλλὰ ὅσον τὸ δυνατόν μακροτέρως σταδιοδρομῆα ταύτης. Τὸ ζήτημα τῆς φορολόγησεως τῶν ἀποθεματικῶν εἶναι κατὰ συνέπειαν χρονικῶς ἀκαθόριστον, τὸσον μακρὺν ὅσον καὶ ἀβέβαιον, ὥστε νὰ καταλήγῃ εἰς μίαν de facto ἀσυνδοσίαν. Πλὴν τούτου ὅμως τὸ ἐπιχειρήμα τῆς φορολογίας τῶν ἀποθεματικῶν κατὰ τὴν διάλυσιν χάνει τὴν ἀξίαν του καὶ στρέφεται κατὰ τὴν ἐπικαλούμενων τοῦτο ἐκ τοῦ ἑξῆς λόγου: Ἡ χρηματιστηριακὴ ἀξία τῶν μετοχῶν, ἐξαρτώμενη κατὰ μέγα βαθμὸν ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ φορολογηθῶν κατὰ τὴν διάλυσιν ἀποκτᾷ οὕτω μίαν ἀδικαιολόγητον ὑπερτίμωσιν. Ὅ

κατὰ τὴν διάλυσιν ὅθεν τῆς ἐταιρείας μέτοχος, ἀγοράσας τὴν μετοχὴν του ὑπερτιμημένην λόγω τῶν ἀποθεματικῶν εἰς ὧν τὴν διανομὴν ἀποβλέπει, ὕφισταται ἀχρεωστικῶς ὅλον τὸ ἐπὶ τῶν ἀποθεματικῶν φορολογικὸν βάρος, ἐνῶ ὁ πωλῆσας εἰς αὐτὸν τὴν ὑπερτιμημένην μετοχὴν διαφεύγει ἐντελῶς τῆς φορολογίας. Τοῦτο δύναται ἐνδεχομένως νὰ προκαλέσῃ καταδολίευσιν τοῦ κοινῶν ἐκ μέρους πληροφορουμένων κύκλων. Ἐπὶ πλέον τὰ μὴ διανεμόμενα κέρδη μιᾶς ἐταιρείας δύναται νὰ διανεμηθῶν ἀνεπίσημος εἴτε διὰ συμψηφισμοῦ ζημιῶν παρελθουσῶν χρήσεων, εἴτε διὰ λαθραίας κεφαλαιοποιήσεως, εἴτε καὶ δι' ἀπολήψεως διὰ τῆς δημιουργίας προσωπικῶν λογαριασμῶν, ἰδίᾳ εἰς τὰς «οἰκογενειακῆς φύσεως» ἀνώνυμους ἐταιρείας.

2) Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ σχηματισμοῦ νέων κεφαλαίων. Ἀπὸ καθαρὰς οικονομικῆς ἀπόψεως ἐξετάζομεν τὸ ἐν λόγω ἐπιχειρήμα εἶναι ἱσχυρόν. Δὲν δύναται ὅμως νὰ παραβλεφθῇ ἡ δημοσιονομικὴ ἀποψις τοῦ ζητήματος. Ἰδανικὸν κράτος θὰ ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ κατάρθωνε νὰ περιορίσῃ τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατόν ὅριον. Τὸ ζήτημα τῆς ἐνίσχυσεως σχηματισμοῦ νέων κεφαλαίων δύναται ἄλλως νὰ ρυθμισθῇ διὰ καθιερώσεως ἐνὸς ἀπαλλασσομένου τῆς φορολογίας κέρδους ἢ διὰ τῆς ἐλαφροτέρας φορολόγησεως τοῦ πρώτου ἀποθεματικοῦ.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι τὰ μειονεκτήματα τῆς φορολογίας τοῦ μερίσματος παραμένουν πάντοτε ἱσχυρά, ὥστε νὰ μὴ δύναται τις νὰ υιοθετήσῃ τὸ ἱσχυρὸν σήμερον σύστημα.

Ἡ τετάρτη μέθοδος, ἡτις ἐκτὸς τῆς φορολογίας τοῦ μερίσματος ἐπιδιώκει τὴν φορολόγησιν τῆς ἐταιρείας διὰ τὰ μὴ διανεμηθέντα κέρδη, καὶτοι φαινομενικῶς συμβιβάζει τὰς διεσπῶσας ἀποψεις, δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐν τῇ πρακτικῇ.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ
ΚΕΡΔΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Ἡ πέμπτη μέθοδος τῆς φορολογίας τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν ἀποφεύγει τὴν διπλὴν ἐπιβάρυνσιν καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν προηγουμένων. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφημέριζετο ἄλλοτε εἰς τὴν Αὐστρίαν, σήμερον δὲ εἰς ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν καντονικῶν Ἑλβετίας.

Ἡ μέθοδος αὕτη παρουσιάζει δύο μεγάλα προτερήματα: α) φορολογεῖ τὸ σύνολον τῶν καθαρῶν κερδῶν καὶ β) ὁ φόρος συλλαμβάνεται εἰς τὴν πηγὴν.

Ὁ Laufenburger, ὑποστηρίζων γενικώτερον τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τῆς ἐταιρείας, προτάσει ὑπὲρ αὐτοῦ τρία ἐπιχειρήματα:

α) Τὸ νομικόν ἢ ἐταιρεία ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἴδιον ὑπόστασιν, ἀνεξαρτησίαν ἐκ τῶν μετόχων, ἐμφανιζομένη ὡς ὑποκείμενον τοῦ φόρου ἀπέναντι τοῦ κράτους.

β) Τὸ φοροτεχνικόν ἀποφεύγεται ἡ διπλὴ φορολογία, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου φορολογεῖται τὸ σύνολον τοῦ πραγματοποιουμένου εἰσοδήματος.

γ) Τὸ οἰκονομικόν. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία εἶναι μεγαλύτερος παραγωγὴς, δυναμικότητος ἢ τὸ ἄτομον, λόγω τοῦ μεγάλου τῆς κεφαλαίου, τῆς περιορισμένης τῆς εὐθύνης καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν παρουσιάζει, κατὰ τὸν Laufenburger, μεγαλύτεραν φοροδοτικὴν ἱκανότητα τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Laufenburger, ὅστις εἶναι ἐνθερμὸς ὁπαδὸς τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν, φρονεῖ ὅτι δὲν ἀντίκειται πρὸς φορολογικὴν δικαιοσύνην καὶ ἐλαφρὰ φορολόγησιν τῶν μετόχων, δικαιολογὼν ταύτην καὶ μὲ τὴν ἀνωτέραν φορολογικὴν ἱκανότητα τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ ἰδιοῦ.

Ἐν μειονέκτημα τὸ ὅποιον παρουσιάζει ἐκ πρώτης ὁμῆς τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τοῦ νομικοῦ προσώπου εἶναι ὅτι δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ φορολόγησις τοῦ εἰσοδήματος, ἀναλόγως τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος τοῦ πραγματοποιομένου τοῦτο, μὲ ἄλλους λόγους εἶναι ἀνέφικτος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προοδευτικῆς φορολογίας.

Τὸ μειονέκτημα τοῦτο εἶναι περιωρισμένης ἀξίας διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Ἐὰν ἡ πρόδοος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταναλώσεως, δὲν ὕφισταται βεβαίως τοιαύτη προκειμένου περὶ νομικῶν προσώπων, προσώπων δηλαδὴ μὴ φυσικῶν. Ἐὰν δὲ δεχθῶμεν ὅτι αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι ἀνήκουν εἰς πλῆθος μικροεισοδηματιῶν, ὡς ὑποστηρίζει διὰ τὴν Γερμανίαν ὁ Lotz, τότε ἡ προοδευτικὴ φορολογία ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου θὰ ἐπενεργή ἀντιστρόφως ἐπὶ τῶν μετόχων. Εἰς χώρας ὅμως, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ὅπου αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι, πλὴν τῶν τραπεζικῶν, ἀποτελοῦν κατὰ πλειονότητα ἐπιχειρήσεις ἀνηκούσας εἰς ὀλίγους κεφαλαιοῦχους, προοδευτικὴ φορολογία τῶν νομικῶν προσώπων, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, θὰ ἦτο περισσότε-

ρον δικαία τῆς σήμερον ὑφισταμένης προοδευτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος συστήματος. Διότι ὅπου ἱσχύει ὁ μικτὸς τύπος (ἀναλυτικὸς καὶ συνθετικὸς) τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος, οὕτε καὶ κατὰ τὴν φορολογίαν τοῦ μετόχου (μερίσματος) λαμβάνει χώραν εἰς τὴν πραγματικότητα προοδευτικὴ φορολογία, ἐφόσον εἰς τὸν ἀναλυτικὸν φόρον (κατηγορία εἰσοδημάτων ἐκ κινήτων ἀξιών) ἱσχύει ἀναλογικὸς συντελεστής, ἀλλ' οὕτε καὶ εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον, δεδομένου ὅτι τὰ ἐκ μερισμάτων εἰσοδήματα, λόγω τῆς δυσκολίας τοῦ ἐλέγχου, διαφεύγουν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς φορολογίας.

Θὰ ἦτο δυνατὴ, κατὰ συνέπειαν, ἐφαρμογὴ τῆς προοδευτικῆς φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἡ πρόδοος δὲν θὰ καθορίζετο βάσει τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλὰ βάσει τῆς σχέσεως τοῦ κέρδους πρὸς τὸ ἐργαζόμενον κεφάλαιον. Ἡ σχέσις τοῦ κέρδους πρὸς τὸ ἐργαζόμενον κεφάλαιον δίδει, κατὰ τὸν Georg Stutz, τὴν οἰκονομικὴν καὶ φορολογικὴν ἱκανότητα τῆς ἐπιχειρήσεως.

Τὴν προοδευτικὴν φορολογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχέσεως τοῦ κέρδους πρὸς τὸ ἐργαζόμενον κεφάλαιον, ἐφήρμοσε καὶ ὁ Ἑλλήνων νομοθέτης εἰς τὸν φόρον τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τοῦ 1921 εἰς τὴν «πρόσθετον φορολογίαν ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν» διὰ τοῦ νόμου 2965. Τὰ κέρδη κατενέμοντο ἐν σχέσει πρὸς τὰ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἐπενδεδυμένα κεφάλαια καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καθο-

ρίζετο ἡ κλίμαξ τῆς προοδευτικῆς φορολογίας.

□□□

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς ἄνω ἀναφερομένων προκύπτει ὅτι ἡ ὀρθότερα μέθοδος φορολογίας τῶν κερδῶν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν εἶναι ἡ τελευταία, ἡ φορολογουσα τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἐταιρείας διὰ τὸ σύνολον τῶν παρ' αὐτοῦ πραγματοποιουμένων καθαρῶν κερδῶν.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς φορολογίας συν τοῖς ἄλλοις ἀνταποκρίνεται καὶ ἀρμόζει περισσότερο οὐδὲν ἄλλου πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν συνθήκας. Διὰ νὰ σταματήσουν αἱ σήμερον εἰς εὐρείαν κλίμακα ἐφαρμοζόμεναι καταστρατηγήσεις καὶ ἐκ τοῦ ἰσχύοντος συστήματος προκύπτουσαι ἀνισότητες μεταξὺ τῶν διαφόρων φορολογουμένων, ἐπιβάλλεται ἡ ἀντικατάστασις τῆς φορολογίας τοῦ μερίσματος διὰ τῆς φορολογίας τῆς ἐταιρείας, τοῦ νομικοῦ προσώπου. Θὰ φορολογηθῶν οὕτω πως συνολικῶς ὅλα τὰ κέρδη ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου τῆς δισθεσεως (διανομῆς, ἀποθεματοποιήσεως, μεταφοράς εἰς νέον κ.ο.κ.).

Ἡ κλίμαξ τῆς φορολογίας θὰ εἶναι προοδευτικὴ, τῆς προόδου καθοριζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχέσεως τοῦ κέρδους πρὸς τὸ ἐργαζόμενον κεφάλαιον.

Διὰ τὴν προτεινομένην ταύτην τροποποίησιν ἀντιπαρατηρήθη ἄλλοτε ἡ ἀνεπάρκεια τῆς καταλλήλου ἐλεγκτικῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου τῶν κερδῶν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν.

Ὡς πρώτην προϋπόθεσιν ἀλλαγῆς τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους ἐθέ-

σαμεν ἀνωτέρω τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ ἐπιβολὴ καὶ ἐισπραξὶς φόρων ἀνεῦ ὑπάρξεως καλῶς ὀργανωμένων φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ ἐξ ἑτέρου τοῦ προτεινομένου συστήματος φορολογίας διὰ τὰς ἀνώνυμους ἐταιρείας δὲν πρόκειται νὰ συναντήσῃ σημαντικὰς δυσχερείας ἀπὸ ἀπόψεως ἐφαρμογῆς. Πρῶτον, διότι αἱ ὑπηρεσίαι ἔχουν ἤδη συνηθίσει εἰς τὸ σύστημα τοῦτο τῆς φορολογίας, ἐκ τῆς προϋπαρξούσης «προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῶν κερδῶν», καὶ δεύτερον καθόσον δὲν ἀπαιτεῖται πολυπληθὲς ἐλεγκτικὸν προσωπικόν. Ὁ ἐλεγχος τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας εἶναι ἀπὸ τεχνικῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως εὐκολώτερος τοῦ οἰασθῆναι ἄλλης ἐπιχειρήσεως. Ἡ τήρησις τακτικῶν διπλογραφικῶν βιβλίων, ἡ περιορισμένη δυνατότης καταστρατηγήσεως, λόγω τῆς φύσεως τοῦ θεσμοῦ, διευκολύνουν τὸν ἐλεγχον τῆς φορολογητέας ὕλης. Τὸ ὑπάρχον φοροτεχνικὸν προσωπικόν, ἐνισχυόμενον ἐλαφρῶς, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ προτεινόμενον σύστημα τῆς τοιαύτης φορολογίας. Θὰ τῇ ἀποκαρδιωτικὸν διὰ τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἐὰν ἀποδεχθῇ ἀνίκανον νὰ ἐφαρμόσῃ μίαν τοιαύτην φορολογίαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ πᾶς φόρος ἐπὶ τοῦ καθαρῶν εἰσοδήματος, ὡς καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ πᾶσα προσπάθεια συγχρονισμοῦ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος κατὰ τὰς νεώτερας δημοσιονομικὰς ἀποψεις.

ΑΓΓ. Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Του κ. ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ, βουλευτοῦ Ἑβρου

Α'.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ χρονία νόσος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάσχε καὶ πάσχει ὁ τόπος μας εἶναι ἡ ἑλλειψὶς καλῆς διοικήσεως. Δηλαδή ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ τῶν κειμένων νόμων ἢ καὶ ἡ μὴ τήρησις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων διοικητικῶν ὀργάνων.

Καὶ ὅμως ἐπεκράτησε παρ' ἡμῖν ἡ συνήθεια ὅπως τὰ τρωτὰ τῆς διοικήσεως ἀποδίδομεν εἰς τὰς τυυχὸν ἑλλείψεις τῆς νομοθεσίας μας καὶ οὐχ εἰς τὴν πλημμελὴ ἐφαρμογὴν τῆς. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τὰ νομοθετικὰ σώματα νὰ ψηφίζουν ἐσπευσμένως εἰς κάθε σύνοδον ἐκατοντάδας νέων νόμων, οἵτινες ἐπιτείνουν τὴν ἤδη πληθωρικὴν παρ' ἡμῖν πολυνομίαν καὶ, φυσικὰ, τὴν κακοδιοίκησιν μας. Ἀκόμη καὶ τὰ πλεῖστα τῶν εἰς τὸ πολίτευμά μας ἀποδιδόμενων κακῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν διοικητικὴν μας ἀνεπάρκειαν.

Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμίαν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως δύναται νὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς ἀπλῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ καταστατικοῦ μας χάρτου, ὡς προτείνουν πολλοί. Ἀφοῦ, ἐὰν δὲν ἀναδιοργανωθῶν αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι

μας, αὐταὶ θὰ ἐξακολουθήσουν βεβαίως χωλαίνουσαι καὶ μὲ τὸ ἀρίστον θεωρητικῶς τῶν καθεστώτων.

Ὅπως ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἡ κακοδιοίκησις μας δὲν εἶναι πρόσφατον γεγονός. Ὑφίσταται ἀσφαλῶς ἀπὸ τῆς ἰδρυσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδὶ —ἐπανάστασιν ἰδίᾳ κατὰ τῆς κακοδιοικήσεως— ἡ κυβερνήσις Βενιζέλου ἠθέλησε νὰ βελτίωσιν τὴν διοικητικὴν μας κατάστασιν.

Καθιέρωσε τὴν μονιμότητα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀναδιοργάνωσε τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, καὶ ἐπέεξε τὴν ἀρμοδιότητά των. Ταχέως ὅμως οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἐθνικαὶ περιπέτειαι ἀνέκοψαν τὸ ἀνορθωτικὸν τῆς ἔργων εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Καὶ αἱ ἀκολουθήσασαι ὁμῶς κυβερνήσεις —εἴτε φιλελεύθεραι εἴτε ὅλλαι — ἀπησχολήθησαν πολὺ περισσότερον μὲ τὰ ἐξωτερικὰ καὶ τελευταίως οἰκονομικὰ ζητήματα, καθὼς καὶ μὲ προβλήματα ἐσωτερικῆς ἀστάθειας, παρὰ μὲ διοικητικὰ τοιαῦτα. Οὕτω τὰ πράγματα ἐφθάσαν σήμερον εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἐπιδεινωθέντα ἀπὸ τὴν ἑλ-

λειψιν διοικητικῆς πείρας καὶ ἐπιλογῆς τῶν στελεχῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐπὶ μακρὸν χρόνον παραμονὴν τοῦ μακρὰν τῆς ἀρχῆς. Μία ἀπλὴ ἐπισκεψὶς εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὑπουργείων, ὅπου χιλιάδες πολιτῶν συνωδοῦνται ἀγωνιώδως διὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ λύσιν τὰ ζητήματα των, μᾶς δίδει μίαν εἰκόνα τῆς κρατικῆς ἐξαρθρώσεως. Μία περιοδεία εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἰδίᾳ εἰς τὰς Νέας Χώρας, μᾶς ἐπιβεβαιώνει θλιβερώς τὴν κρατικὴν ἐγκατάλειψιν. Καί, ἄλλοίμονον, ὅταν εἰς τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀσυναρτησίαν προστίθεται ἡ ὑστερόβουλος διοικητικὴ κωλυσιεργία πρὸς ἐξαναγκασμὸν τῶν πολιτῶν ὅπως προσφύγουν εἰς τὴς κομματικὰς παραγόντας, ὡς συμβαίνει σήμερον ἰδίᾳ εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Θράκης.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἐγκυμονεῖ σοβαροὺς κινδύνους ἰδίᾳ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Αἱ ἐξαπλούμεναι καθ' ἡμέραν εἰς αὐτὰς ἐπικινδύνως τοπικιστικαὶ τάσεις εἶναι ἀπόρροια τῆς κακοδιοικήσεως. Ἄλλ' αἱ συνέπειαι αὐτῆς δὲν εἶναι μικρότεροι εἰς ὅλην τὴν χώραν. Χάρις εἰς τὴν κακοδιοίκησιν μας,

ΕΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Του κ. Γ. ΑΠ. ΚΑΤΩΠΟΔΗ

τὸ κράτος κινδυνεύει νὰ γίνη ὁ στόχος τῆς εἰρωνείας ἢ καὶ τοῦ μί-
σους τῶν πολιτῶν. Αἱ καθημερινῶς
δημοσιευόμεναι αὐθάδεις καὶ ὀρ-
γίλαι διαμαρτυρίαι τῶν διαφόρων
σωματείων καὶ ὀργανισμῶν, ὧν
τῶν τάξεων καὶ ὧν τῶν ἐπαρχι-
ῶν ἀποτελοῦν —δυστυχῶς— ἀλάθη-
τα τεκμήρια τῶν ἀποφῶν τούτων.
Καὶ ὁμῶς, οὐδεὶς συγκινεῖται ἐκ
τούτων, διότι φαίνεται ὅτι τὰς ἐ-
συνηθίσαιεν πλέον. Καὶ ὅταν ἡ ἀ-
γανάκτησις τῶν πολιτῶν, ὕστερα
ἀπὸ ματαίας διαμαρτυρίας, ἐκσπᾷ
πλέον εἰς πράξεις αὐθαριέτους,
τότε ἀναφαίνεται ἡ κρατικὴ ἐξου-
σία, ἐκπροσωπούμενη ἀπὸ τὰ
κλῶμπερ τῶν ἀστυφυλάκων ἢ καὶ
τὰ τρυφερία τῶν στρατιωτῶν. Καὶ
ἐνῷ ὑποურγικὸν ἀνακοινωθὲν τεί-
νει νὰ πείθῃ τὸν κόσμον ὅτι πρό-
κειται περὶ ἀντιδράσεως κατὰ...
κομμουνιστικῶν ἐνεργειῶν!

Ἐὰν ἐξετάσωμεν καλύτερον τὸ
διοικητικὸν μας πρόβλημα, παρα-
τηρεῖται ὅτι ἐπιρρεάζεται ἀπὸ τοὺς
ἐξῆς κυρίως παράγοντας:

- 1) Ἀπὸ τὸ διοικητικὸν μας σύ-
στημα.
- 2) Ἀπὸ τὰ ἐκτελεστικά ὄργανα,
δηλ. τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.
- 3) Ἀπὸ τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυ-
βερνήσεως εἰς τὰ ἔργα τῆς διοική-
σεως.

Τὸ διοικητικὸν μας σύστημα, εἰ-
σαχθὲν ἐπὶ Ὁθωνος, ἀποτελεῖ κατ'
οὐσίαν ἀντιγραφήν τοῦ συγκεν-
τρωτικοῦ καὶ γραφειοκρατικοῦ
γαλλικοῦ τοιοῦτου, τοῦ ἀναπτυ-
χθέντος ἰδίᾳ ἐπὶ Ναπολέοντος. Τὸ
σύστημα τοῦτο ὁμῶς δὲν ὑπέστη
παρ' ἡμῖν τὴν δέουσαν ἀναπρο-
σαρμοστικὴν τοῦ ἐξελίξιν, ἀναλό-
γως τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς ἐνὸς μὲν
τῶν συνόρων μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ
τῆς κρατικῆς ἀρμοδιότητος.

Ἡ σύστασις τῶν κοινοτήτων,
προκληθεῖσα κυρίως ἀπὸ λόγους
πολιτικούς, δὲν ἀπέδωκε τὰ ἀνα-
μενόμενα ἀποτελέσματα. Καθότι
αἱ δημιουργηθεῖσαι πολυπληθεῖς
κοινότητες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον μικροσκοπικαί, στερούμεναι
τῶν ὑλικῶν μέσων καὶ τοῦ καταλ-
λήλου προσωπικοῦ πρὸς ἐπιτέλε-
σιν τοῦ προορισμοῦ τῶν.

Ἐπὶ πλέον, δὲν ἐφηρμόσθη, ἐκ
παραλλήλου, καὶ ἡ εὐρυτέρα δευ-
τεροβάθμια αὐτοδιοίκησις (νο-
μαρχία καὶ ἐπαρχία) — πρὸς
συμπλήρωσιν τοῦ θεσμοῦ, ὡς συ-
νέβη ἐν Γαλλίᾳ. Οὕτως ἡ ὅλη διοι-
κητικὴ ἐξουσία παρέμεινεν οὐσι-
αστικῶς εἰς χεῖρας τῆς κεντρικῆς
διοικήσεως. Οἱ δὲ νομάρχαι ἀπέ-
βησαν διακοσμητικὰ μᾶλλον πρό-
σωπα, ἔχοντα ὡς κύριον καθήκον
νὰ προβαδίζουν τῶν ἐπισήμων τε-
λετῶν.

Σχετικὴ καὶ λίαν περιορισμένη
ἀποκέντρωσις ἐδόθη εἰς τὰς Γεν.
Διοικήσεις. Ἀλλὰ δὲν ἐποθετήθη-
σαν εἰς τὰς Γ. Δ. —κατὰ κανόνα—

τὰ κατάλληλα ὑπαλληλικά στελέ-
χη ὡς σύμβουλοι τῶν Γενικῶν Δι-
οικήσεων. Ἐπὶ πλέον δὲ ὡς γενι-
κοὶ διοικηταὶ ἀποστέλλονται συ-
νήθως ὁ δευτερεύοντες ἢ ἀπλῶς οἱ
ἀνεπιθύμητοι εἰς τὸ κέντρον τῶν
πολιτευομένων. Ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ
ἐκλέγονται οἱ ἀρίστοι, ἀφοῦ ἐ-
χουν διὰ τὴν περιφέρειαν τῶν γε-
νικῶν ἀρμοδιότητά. Ὑπὸ τὰς συν-
θήκας λοιπὸν ταύτας εἶναι εὐτύ-
χημα ὅτι ἡ δοθεῖσα ἀποκέντρωσις
εἰς τὰς Γενικάς Διοικήσεις εἶναι
περιορισμένη. Καθότι παρατηρεῖ-
ται γενικῶς εἰς τὰς περιφέρειας
αὐτῶν μεγαλύτερα κακοδιοικήσεις
ἀπὸ τὰς ἄλλας περιφέρειας τοῦ
κράτους.

Ἡ ἀλλαγὴ διοικητικοῦ συστήμα-
τος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν τόπον μας.
Ἀφοῦ μάλιστα τὸ νέον μας Σύν-
ταγμα ἐπιβάλλει τὴν εἰσαγωγὴν
παρ' ἡμῖν τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδι-
οικήσεως. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ πα-
ρατηρηθεῖσαι κατὰ τὰ τελευταῖα
ταῦτα ἔτη σοβαραὶ ἀνωμαλίες εἰς
πολλοὺς αὐτοδιοικουμένους ὀργα-
νισμοὺς καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς κυριω-
τέρους τῶν δήμων μας, δὲν συνη-
γοροῦν ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ
θεσμοῦ τούτου. Δὲν πρέπει ὁμῶς
νὰ λησμονώμεν ὅτι ἡ κατάστασις
αὕτη εἶναι ἐκδήλωσις γενικωτέρας
ἡθικῆς καταστάσεως ἐνυπαρχού-
σης εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἐκδη-
λώσεις καὶ περισσότερον ἀκόμη
εἰς τὴν κρατικὴν λειτουργίαν. Ἡ
ὀργάνωσις μιᾶς σοβαρᾶς ὑπηρεσί-
ας παρακολουθήσεως καὶ ἐλέγ-
χου τῶν αὐτοδιοικήσεων, ἢ ἀντι-
φῆρῃ ἀσφαλῶς περιορισμὸν τῶν
παρατηρηθέντων ἀτόπων. Καὶ θὰ
καταστήσῃ τὸν θεσμόν τῆς αὐτο-
διοικήσεως πολὺτιμον συντελε-
στὴν τῆς διοικητικῆς μας ἀνορ-
θώσεως.

Τὴν ἐσωτερικὴν μας κακοδιαμο-
νίαν ἐπιρρίπτουν συνήθως οἱ πολ-
λοὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλή-
λους. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι συχνὰ ἡ ἀ-
διαφορία καὶ ἰδίᾳ ἡ ἄλλειψις πρω-
τοβουλίας καὶ ὁ φόβος εὐθύνων
τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρα-
λύουν ἐπὶ μᾶλλον τὴν λειτουργίαν
τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἀλλὰ μῆ-
πως καὶ ταῦτα δὲν εἶναι ἀποτελέ-
σματα μᾶλλον τοῦ κακοῦ μας δι-
οικητικοῦ συστήματος; Ἐλλείψε-
ως ἐλέγχου ἐργασίας, ἐλλείψεως
καθορισμοῦ ἀρμοδιοτήτων, ἐλλεί-
ψεως κατανομῆς εὐθύνων; Πρέπει
ἐπίσης νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι
παρ' ὅλην τὴν ἔλλειψιν ἐν Ἑλλάδι
προπαρασκευαστικῶν σχολῶν δι-
οικητικῆς ἐκπαιδεύσεως τὸ ἐπίπε-
δον μορφώσεως τῶν κρατικῶν ὑ-
παλλήλων εἶναι μᾶλλον ἱκανοποι-
ητικόν. Παρατηροῦνται φυσικῶς
κενὰ εἰς τὴν κατάρτισιν αὐτῶν.
Οὕτω, οἱ μηχανικοὶ μας στεροῦν-
ται συνήθως οἰκονομικοτεχνικῶν
γνώσεων. Οἱ γεωπόνοι μας πρακτι-
κῆς πείρας, οἱ διπλωμάται μας
στοιχείων ἐμπορικῆς πολιτικῆς, οἱ
διοικητικοὶ μας ὑπάλληλοι ἔχουν

στενὴν νομικὴν παιδείαν κλπ. Ἐ-
πὶ πλέον οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κέντρου
ἀγνοοῦν συχνὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐ-
παρχίαν, τῆς ὁποίας καλοῦνται νὰ
λύσουν τὰ ζητήματα. Ἀλλ' ὅλα
ταῦτα δὲν εἶναι γενικά, οὔτε δυσ-
διόρθωτα πράγματα.

Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ὑπάλληλοι
μὴ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ ἀρμόζον
ἡθικῶς ὕψος. Μερικοὶ ἀρριβισταὶ
ἢ κακοῦθες ἐξ αὐτῶν, τελευταίως
ἰδίᾳ, ἐλησμονήσαν τὴν θέσιν εἰς
τὴν ὁποίαν τοὺς ἔταξεν ἡ πολιτεία
καὶ αὐτοῦπεριβάσθησαν εἰς μικρο-
κόμματαρχας ἢ καὶ μπράβους τοῦ
κρατοῦντος κόμματος. Αὐτοὶ ὁμῶς
ἀποτελοῦν ἐξαιρέσιν εἰς τὴν τιμί-
αν καὶ εὐσυνείδητον ὑπαλληλικὴν
οἰκογένειαν.

Αἱ κατὰ κόρον γενόμεναι κατὰ
τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη «ἐκκαθα-
ρίσεις» τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων
ἔσχον δυσμενὴ μᾶλλον ἐπίδρασιν
ἐπὶ τοῦ ποιοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρε-
σιῶν καὶ συνέτειναν εἰς τὴν ἐξ
αὐτῶν ἀποχώρησιν πολλῶν ἀρί-
στων στοιχείων. Διὰ ταῦτα φρο-
νοῦμεν ὅτι ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐπὶ τινὰ
χρόνον ἀνεπιρρεάστως λειτουργία
τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐκά-
στου κλάδου, πρὸς ἀποκάθαρσιν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ρυπαρινόντων αὐτῶν
στοιχείων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέμβασιν τῆς
κυβερνήσεως εἰς τὰ ἔργα τῆς δι-
οικήσεως, ἔχομεν νὰ παρατηρήσω-
μεν ὅτι δέον νὰ διακριθῶμεν, ἀπὸ
νομικῆς ἀπόψεως, τὰς πράξεις τὰς
ὁποίας ὁ νόμος ἀφήκεν εἰς τὴν δι-
ακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν ὑπουργῶν
καὶ τὰς παρανόμους αὐτῶν ἐπεμ-
βάσεις. Αἱ πρῶται εἶναι πολὺ πε-
ρισσότερον περιορισμέναι παρ' ἡ-
μῖν ἀπ' ὅτι νομίζεται γενικῶς. Οἱ
ὀργανισμοὶ τῶν δημοσίων ὑπηρε-
σιῶν, τὰ εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον
ὑπάρχοντα συμβούλια καὶ ἰδίᾳ ἡ
λεπτολόγος περιπτωσιολογία τῆς
νομοθεσίας μας περιορίζουν νομι-
κῶς ἀρκούντως τὰς κυβερνητικὰς
ὑπερβάσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πα-
ρανόμους πρωτοβουλίας τῶν ὑ-
πουργῶν, αὐταὶ περιορίσθησαν
σοβαρῶς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἀλ-
λὰ ὁ ὑπουργὸς εἶναι παρ' ἡμῖν καὶ
ἀρχηγός, ρυθμιστὴς καὶ ἐμψυχω-
τὴς τῆς διοικήσεως. Αὐτὸς ὑπο-
γράφει —ἐστὼ καὶ τυπικῶς— ὅλα
τὰ κάποιας σημασίας ἔγγραφα, ἐ-
στὼ καὶ ἂν εἶναι ἀπλῶς ὑπηρεσια-
κά. Αὐτὸς ἐπιβλέπει καὶ παρακο-
λουθεῖ τοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὸ ἔρ-
γον των. Αὐτὸς, τέλος, ἔχει τὴν
πρωτοβουλίαν τῆς κινήσεως τῶν
τοθεύσεων, ὡς καὶ, κατὰ κανόνα,
τὸ ἐπ' ἀόριστον ἀνασταλτικὸν βέ-
το ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως των.

Εἰς τὸ προσεχές: τὸ β' μέρος.

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἡ ἔρευνα τῶν διαφορῶν περὶ φυλάκων
συστημάτων, καθὼς καὶ ἡ προσπάθεια ἐ-
κλογῆς μεταξὺ αὐτῶν τοῦ προσηγορευμένου
διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐν Ἑλλάδι τοῦ σω-
φρονισμοῦ, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν
θα εἶχον καμμίαν ἀξίαν διὰ τὴν ἑλλην. φυ-
λακίαν. Κακῶς ἐπιστεῦθη ὅτι τὸ οἰονδήποτε
σωφρονιστικὸν σύστημα εἶναι εἶδος ἀνεμι-
στήρος, τὸν ὁποῖον θὰ ἤδυνάμεθα καὶ ἡ-
μεῖς νὰ θέσωμεν εἰς τὴν φλεγόμενην κά-
μινον, τὴν ὀνομαζομένην ἐλληνικὴν φυλα-
κίαν, διὰ νὰ μεταδώσῃ ἐκεῖ τὴν δροσερότη-
τά καὶ τὴν παρηγορίαν τῆς ἐπιστήμης καὶ
νὰ διασκεδάσῃ τὴν φρίκην, ἡ ὁποία ἀπλοῦ-
ται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἕτερον τῶν
ἐλληνικῆς φυλακῆς. Τὰ συστήματα δὲν κά-
νουν τὴν φυλακίαν, ἀλλ' ἡ φυλακὴ καλεῖ
τὸ σύστημα. Βεβαίως, δύνασθε νὰ λέγη-
τε ὅτι τοῦτο ἡ ἐκείνο τὸ σύστημα παρου-
σιάζει πλεονεκτήματα περισσότερα αὐτοῦ
ἢ τοῦ ἄλλου, δύνασθε νὰ φιλολογητε περὶ
τῶν μεθόδων καὶ τῶν συμπερασμάτων τῆς
ἐπιστήμης, νὰ κρίνητε περὶ τῶν ἰσχυόντων
εἰς ἄλλας χώρας καὶ νὰ διατυπώνητε ἴσως
εὐχὰς καὶ περὶ ὧν τὸ μέλλον κρύπτει
διὰ τὰ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ δὲν ἡμπορεῖτε νὰ
ὀμιλήτε περὶ συστήματος καταλλήλου νὰ
ἰσχύσῃ εἰς τὴν ἐλληνικὴν φυλακίαν, καθ'
ἣν στιγμὴν στερεῖσθε οὐχὶ ἀπλῶς κτιρίων
εἰδικῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν τεσσάρων τοιῶν,
τῶν ἀπαραιτήτων καὶ διὰ τὸ στοιχειωδέ-
στερον εἶδος περιορισμοῦ, τὸν ὁποῖον προ-
σθέτει ἡ ποινὴ. Ὁμολογῶ, ὅτι θὰ ἤθε-
λον ν' ἀπολαύσω τὸ θέαμα τῆς ἐλσφρᾶς
αὐτῆς κωμωδίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐλ-
ληνικὴ φυλακὴ, φέρουσα τὴν πατροπαρά-
δοτον λερὴν φουσανέλλαν, θὰ ἐφόρει τὸν
ὕψηλόν πῆλον ἐνὸς σωφρονιστικοῦ συστή-
ματος!

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως συνεπὶς αὐτῆς, θε-
ωρῶ μάταιον κόπον τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ
τὴν ἀνάπτυξιν σωφρονιστικῶν θεωριῶν, αἱ
ὁποῖαι κατ' οὐδὲν πρόκειται νὰ ὀφελήσω-
σι τὸ ἑλληνικὸν σωφρονιστικὸν ζήτημα.
Ἀλλως τε καὶ ἐὰν ἐπιχειρήσῃ τις ἐν τῷ
σημείῳ τούτῳ νὰ βαδίσῃ ὁδὸν ὀρισμένην
πρὸς ἔρευναν, θὰ δοκιμάσῃ τὴν πλέον δει-
νὴν ἀπογοήτευσιν οὐχὶ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐξ
αὐτῶν τῶν ἀρμόδιων, οἱ ὁποῖοι προσεπά-
θησαν κατὰ καιροὺς νὰ χαρακτηρίσωσι
τὴν ἰσχύουσαν περὶ φυλάκων νομοθεσίαν,
νὰ καθορίσωσι τὸ ἰσχύον παρ' ἡμῖν σω-
φρονιστικὸν σύστημα καὶ νὰ ἐξεύρωσι τὸ
μᾶλλον πρὸς τὰ κατ' ἡμῖς ἀρμόζον. Οὐ-
δέποτε, οὐδέμια ἀρμόδιότης ἐπελαγοδρό-
μησε περισσότερον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐ-
τῆς. Ἀλλοτε διὰ μακρῶν, ἔδωκα εἰς τὴν
θεματοσίτητά τὴν εἰκόνα τὸν ὁκεανὸν τοῦ
δημοσίου τῶν ἀρχόντων, ἵνα ἐπανελθώ-
μεν εἰς τὰ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος κρατήσαντα.
Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ ὑπηρεσία δὲν γνωρίζει
τὴν ἐξῆς, πρέπει νὰ ἀναμεινῶμεν (ἐπὶ πολὺ
θ' ἀναμεινῶμεν!) τὴν ἀποσπασμένην πρῶ-
τον τῶν ἀποφῶν αὐτῆς, τῆς διαχειριζομέ-
νης τὰς ζητήματα, διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν ἡ-
μεῖς τελευταῖοι. Διότι ἄλλως ματαίως θὰ
διεγράφομεν ἐνταῦθα ἀρχὰς περὶ τῶν ποι-
κλῶν συστημάτων, περὶ τῶν ὁποίων τὸς
συγκρουμένους ἀκολουθοῦσι γνώμας ἐ-
κείνοι, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀντιθετο ἡ ἐ-
φαρμογὴ αὐτῶν.

Πιστεύω, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν σωφρονιστικὸν
πρόβλημα εἶναι πρῶτον πρόβλημα χώρου.
Διότι σήμερον ἐκ τῆς στενότητος αὐτοῦ ἐ-
χολαρώθη πλήρως ἡ παιδαρχία εἰς τὸ σω-
φρονιστήριον, ἐπολλυπλοῦσα ἡ ἐγκλη-
ματικότητα ἐν αὐτῷ, ἡ ὅλη ἐξέλειπε καὶ
ἡ ὑποτροπὴ αὐτῆς ἐπικινδύνως πλέον ἐξε-

σχετικῶς, ἐμφανίζει τὸν διευθυντὴν τῆς ὑ-
πηρεσίας τῶν φυλάκων, ὡς ὑποστηρίζοντα
ἐν τῇ Νομοπαρασκευαστικῇ Ἐπιτροπῇ
τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τὴν ἀνέγερσιν κτι-
ρίων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς συμ-
βιώσεως τῶν καταδικῶν καθ' ἡμέραν καὶ
νύκτα, μετὰ τὴν προσθήκην κελλίων δι' ὡ-
ρισμένας τάξεις ἐγκλημάτων. Ἄρα, κατὰ
τὴν γνώμην αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἰσχύον
σύστημα, τὸ μηδεμίαν ἔχον ἀνάγκην τρο-
ποποιήσεως, ἀλλ' ἀδικοῦμεν καὶ μὴ ἐ-
φαρμοζόμενοι.

Δὲν γνωρίζω διατὶ, ἀλλ' ἐνθυμοῦμαι ὅτι
παρόμοιον σύστημα ὁ Ἡλιόπουλος ἐβάπτι-
ζε τότε καθαρῶς... «ἐλληνικόν». Ἐν τού-
τοις, παρετήσαν ἔκτοτε, «τὰ πράγματα
δὲν εἶναι τὸσον ἀπλά, διότι εἰς τὴν ἐπιθε-
ωρητῶν φυλάκων, ἀρθρογραφῶν τότε, με-
τὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ρηθείσεως ἐκθέσεως
ἐπιτίθετο κατὰ τῆς σωφρονιστικῆς νομο-
θεσίας μας τῆς πεπαλαιωμένης καὶ στε-
ρουμένης ἐσωτερικοῦ εἰρμῶ καὶ ἐνιαίου
πνεύματος, ἐξέθετε δὲ σκέψεις σχετικῶς
μετὰ τὴν ἀσυγχρόνιστον καὶ ὅλως ἀντεπιστη-
μονικὴν περὶ φυλάκων νομοθεσίαν μας, εἰς
τὴν ὁποίαν ματαίως θὰ ἀνέζητι τις, κατ'
αὐτόν, σαφὴ καθορισμὸν ἐνὸς πλήρους σω-
φρονιστικοῦ συστήματος καὶ συνέχισε προ-
τείνων τὴν ἀποδοχὴν τοῦ προοδευτικοῦ, τὸ
ὁποῖον ἐφαρμόζεται σήμερον ὑπὸ διαφό-
ρους μορφὰς εἰς πλείονα τῶν προηγμένων
Κρατῶν. Ἀς μὴ ἐκπλαγῇ ὁ ἀναγνώστης
ἐὰν τὸν πληροφορήσωμεν, ὅτι δύο ἡμέρας
μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτων, καθ' ὅς οὐ-
δεμία βεβαίως ἐμεσολάβησε τροποποίησις
τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἕτερος τῶν ἀρ-
μόδιων ἐπιθεωρητῶν, ἡρμήνευεν ὅτι: «τὸ
Ν.Δ. τοῦ 1925 εἰσήγαγε διὰ πάσας τὰς
ἐγκληματικὰς καὶ ἐπανορθωτικὰς φυλα-
καγωγίας φυλάκων τὸ προοδευτικὸν σύ-
στημα». Ἰδοὺ μετὰ ταῦτα, καθ' ἣν στιγμὴν
αὐτοὶ οἱ ἀρμόδιοι δὲν γνωρίζουσιν ὑπὸ ποί-
αν νομοθετικὴν ἐννοίαν ὑπηρετοῦν, καλοῦ-
μεθα ἡμεῖς νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ σωφρο-
νιστικῶν συστημάτων! Ὁ εἰς ζητεῖ τὸ προ-
οδευτικὸν, τὸ ὁποῖον ἰσχύει. Ὁ ἕτερος τὸ
προοδευτικὸν τὸ ὁποῖον δὲν ἰσχύει καὶ ὑ-
περᾶν τούτων ὁ διευθυντὴς φυλάκων, εὐ-
ρίσκει ἰσχύον καὶ ἄρα ἐφαρμοστέον σύ-
στημα, διὰ τοῦ ὁποῖου κατὰ Ἡλιόπουλον,
«ὅλη ἡ μέχρι τοῦδε ἐργασία ρίπτεται εἰς
τὸν κάλδον τῶν ἀχρήστων, ἵνα ἐπανελθώ-
μεν εἰς τὰ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος κρατήσαντα».
Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ ὑπηρεσία δὲν γνωρίζει
τὴν ἐξῆς, πρέπει νὰ ἀναμεινῶμεν (ἐπὶ πολὺ
θ' ἀναμεινῶμεν!) τὴν ἀποσπασμένην πρῶ-
τον τῶν ἀποφῶν αὐτῆς, τῆς διαχειριζομέ-
νης τὰς ζητήματα, διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν ἡ-
μεῖς τελευταῖοι. Διότι ἄλλως ματαίως θὰ
διεγράφομεν ἐνταῦθα ἀρχὰς περὶ τῶν ποι-
κλῶν συστημάτων, περὶ τῶν ὁποίων τὸς
συγκρουμένους ἀκολουθοῦσι γνώμας ἐ-
κείνοι, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀντιθετο ἡ ἐ-
φαρμογὴ αὐτῶν.

τάθη. Εἶχον ἄλλοτε τὴν εὐκαιρίαν (1) νὰ
ὀμιλήσω δι' ἀριθμῶν πρὸ τῶν ἀναγκῶν
τῶν ἐλληνικῶν φυλάκων ἀπὸ ἀποφῶν χώ-
ρου, διὰ νὰ καταλήξω εἰς τὸ συμπέρασμα
ὅτι μόνον τρεῖς ἐπανορθωτικαὶ φυλακαὶ
καὶ αὐταὶ τυχαίως πληροῦσι σήμερον τοὺς
δρους ὑγιεινῆς ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα
κελλίων καὶ ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην 300.000
κυβικῶν μέτρων, ἐνῷ διαθέτομεν μόνον
100.000 περίπου. Ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν
συνθήκας εὐλόγως διεμορφώθη ἡ σημερι-
νὴ ἀποκαρδιωτικὴ κατάστασις τῆς ἐλλη-
νικῆς φυλακῆς, περὶ τῆς ὁποίας δὲν θα εἴ-
χον τὴν διάθεσιν νὰ ἐπαναλάβω ἐνταῦθα
ὅσα εἰς σειράν μελετῶν ἐτόνισα, ἀποκαλύ-
ψας τὴν πηγὴν τῆς ἀθλιότητος μεταξὺ τοῦ
χώρου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον ὑ-
πάρχει, ἀμοιρον πάσης ειδικῆς γνώσε-
ως. (2)

Ἄλλ' ἐρωτᾷται: Ποῖα τὰ ἀκολουθητέα
μέτρα διὰ τὴν λύσιν κατὰ ταῦτα τὸ σω-
φρονιστικὸν πρόβλημα; Καὶ συγκεκρι-
μένως ποῖα ἡ ἀκολουθητέα ὁδὸς διὰ τὴν
ἐξέυρεσιν λύσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ
χώρου; Ἡμεῖς τρεῖς προτείνωμεν λύσεις:
α) Τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας εἰς ἀπά-
σας τὰς ἐλληνικὰς φυλακάς καὶ ἐκ ταύ-
της τὴν αὐξήσιν πόρων. β) Τὴν ἀντικατά-
στασιν τῶν ὑπὸ μίσθωσιν φυλάκων δι' ἱ-
διοκτητῶν, τῇ βοηθείᾳ τοκοχρεωλυτικοῦ
δανείου, ὅπερ συγκεκριμένως ὑπελογισά-
μεν. γ) Τὴν χρησιμοποίησιν κρατουμένων
ἐργατῶν πρὸς ὑποβιβασμὸν τῆς πρὸς ἀνέ-
γερσιν κτιρίων δαπάνης. Ἐπὶ τοιούτων βά-
σεων ἐξεθέσαμεν διὰ μακρῶν τὰ ὀφελή-
ματα παρομοίων λύσεων καὶ παρεδωκαμεν
εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπόδειγμα ὑπολογι-
σμοῦ τῶν κρατικῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἐν ταῖς
ἐγκληματικαῖς καὶ ἐπανορθωτικαῖς φυλα-
καῖς ἐργασίας κατὰ 100 %, ἐν συνεχείᾳ δὲ
ὑπελογισάμεν τὴν διὰ τῶν μισθωμάτων σύ-
ναψιν τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου, τὴν ὁποί-
αν πρῶτοι ἡμεῖς συγκεκριμένως ὑπεστηρί-
ξαμεν, διὰ νὰ παρασχωμεν ἐν τέλει καὶ ἐκ
τῆς βέλτης παραδείγματος χρησιμοποιοῦσας
ἐργατῶν κρατουμένων εἰς εὐρεῖαν κλίμα-
κα περὶ ἧς τὸσον ἀντίθετον φαίνεται ἀκο-
λουθοῦσα γνώμη ἡ ἀρμόδια ὑπηρεσία.

Ἄλλ' αὐτῶς δὲν εἰσηκούσθημεν τότε.
Καὶ δὲν εἰσηκούσθημεν, διότι εἰς τὰ πρό-
σωπα τῶν ἀρμόδιων ἀρμόδιων ἀρμοδιοτήτων
καὶ ὑπατιότητος ἀπολύτως συμπίπτουσι. Δὲν
ἀρνοῦμαι τὸν ζῆλον προσώπων ἐργασθέν-
των, ἰδίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διὰ τὴν
ἀνθρώπων τῶν σωφρονιστικῶν πραγ-
μάτων. Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποσω-
πῇ τὴν φιλολογικὴν διάθεσιν ἄλλων, τῆς
ὁποίας δαίμα σαφὲς παρέχει ἄρθρον ἀρ-
μοδίου, τὴν δισταγμὸν νὰ εἰπω καὶ εἰδικῶς,
καταχωρηθὲν εἰς τὸ προτελευταῖον φύλλον
τῆς «Εργασίας». Ἐκεῖ βλέπει τις τὴν ἀ-
νιάραν ἱστορίαν ἐνὸς προγράμματος μα-
ταωθέντος, ἡ ὁποία παρατίθεται εἰς ἀπάν-
τησιν ἐρωτημάτων, πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ γρά-
φω θὰ ἐπεθύμει φανεῖται νὰ μὴ ἔλθῃ ἀν-
τιμέτωπος. Ἐκεῖ κυρίως, ἀπὸ τοῦ ὅρου
μῆς ἀνακριβείας, κατὰ τὴν ὁποίαν
ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν καταδικῶν
προέρχεται ἐκ τῆς ἀγροτικῆς Ἑλλάδος

(1) Βλ. «Εργασία»: 18 καὶ 25(3)34: Ἡ ἀ-
σφαλεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φυλακίαν.
(2) Βλ. «Καθημερινή»: 20 κα

Τρία είναι τὰ εἶδη τῶν πολιτευμάτων. Πρῶτα ἴσταν —καὶ δυστυχῶς ἀναφέρονται καὶ τόρα— τὰ πολιτεύματα τῆς βίας, τῶν τυράννων, τῶν δικτατόρων, τῶν φασιστῶν, τῶν καὶ, μεταξύ δὲ τούτων καὶ τὰ τῶν ἡμι-κτῶν κατὰ τὴν πάλιν τὴν τάξουν. Ἡ βία φυσικὰ δὲν γνωρίζει νόμον καὶ διὰ τοῦτο συναρτᾷ τὸν ἀντίνομον, καθ' ὅσον «πάσα σ-σολος πασσάλῳ ἐκκρόβεται». Τὸ πολίτευμα βίας δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δι-ἀρκειαν καὶ διὰ τοῦτο σφάτταται οἱ Ρω-μαῖοι ἐθέσαντες ὡς θεομὸν τὴν Δικτατορί-αν, μίαν Δικτατορίαν ἐξάμηνον μετὰ τὴν ὁ-ποῖαν καὶ οἱ θεομοὶ πάντες καὶ οἱ δημό-σιοι λειτουργοὶ πάντες ἀποκαθίσταντο ἐ-πακριβῶς ὡς εἶχον πρότερον. Πολίτευμα βίας εἰς ἀνθρώπους προωδευμένους με κοι-νικικοὺς θεομούς καὶ με πολιτικούς νό-μους ἦτο καὶ εἶναι τερατώδους ἀντίφασις εἰς τὴν πρόδοον καὶ συνεπὲς ἀφόρητον. Καὶ ἐπικολούθησαν δευτέρα τὰ πολιτεύ-ματα ἐλὲν Θεοῦ, διὰ νὰ εἶναι σεβαστά καὶ συνεπὲς μόνιμα. Διογενεῖς ἐθεοροῦντο οἱ βασιλεῖς, διογενεῖς καὶ οἱ κυβερνῶντες τὰς ἀριστοκρατικὰς πολιτείας. Πρὸ Χρί-στου ᾗδ ἡ πρόληψις αὕτη, μεγίστης βέ-βαια σκοπιμότητος πρόληψις, ἐπολειμήθη σφοδρῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Καρχηδόνι καὶ ἀλλοῦ, ἐν τούτοις ἐ-κράτησε καθ' ὅλον τὸν Μεσαίωνα καὶ συ-νεχίσει γόητρον παραδόσεως μέχρι σήμε-ρον. Τρίτον εἶδος πολιτευμάτων εἶναι τὸ δημοκρατικόν, ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τῶν αἰρε-τῶν ἀρχόντων, αἰρετῶν ὑπὸ τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας, ἥτις ἀντικαθίστᾷ τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ ἐπιβολὴν καὶ κύρος ἡ Κυβέρνησις. Ἡ Ἀναλογικὴ Ἐκλογὴ, τὸ Συντεχνικὸν Κράτος, ἡ Ἐπαγγελματικὴ Ἀντιπροσωπεία, ἀπουσιθεύον τὴν λαϊκὴν πλειοψηφίαν, προκαλοῦν κοινωνικὰς ἀντι-θέσεις, αὐτοχρητὰ πόλεμον ἐμφύλιον, κα-τάλυον τοῦ γενικοῦ πνεύματος τοῦ κύρος καὶ ἀρα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ γόητρον, στερουμένης τοῦ ἐξισμοῦ τῆς Κοινῆς Γνώμης. Ἐννοοῦμεν λέγοντες «Κοινὴ Γνώμη»; Ἐννοοῦμεν τὸ δημοκρατικὸν κεῖνο πολίτευμα κατὰ τὸ ὅποιον ὅλος ὁ Λαὸς εἶναι συμφωνὸς ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἀναλάβουν τὴν Κυβέρνησιν οἱ αἰρετοὶ τῆς πλειοψηφούσης μερίδος καὶ ὅτι οἱ ὅπα-δοι τῆς μειοψηφούσης μερίδος θὰ πειδι-αρχήσουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τοῦτο ὑπὸ πάντων σεβαστούς. Καὶ ἴδου διατὶ τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς ἢ θὰ ἐξαρπάζου-σθουν, ἢνα σταθεροποιήσῃ ἡ δημοκρατία ἢ θὰ κηρύξουν καὶ ὑπὸ μορφᾷ φασισμῶν ἢ κομμουνισμῶν θὰ ἀνατρέψουν τὰς δημο-κρατίας καὶ θὰ ἐγκαταστήσουν πολίτευμα-τα βίας, πολίτευματα βεβλῶς προσηρῶν ἀλλὰ ἀνυπολογίστως ἀλέστρια διὰ τὸν πο-λίτην.

Τοῦ κ. Ι. Γ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, Διευθυν-
τοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Ἑδαφολογικοῦ Ἐργαστηρίου

το | Τοιαῦται πενιχραὶ ἢ καὶ εὐφρανεῖται.

Τύπος πείραματος			Αριθμ. πείραματος	Χαρακτηριστικά	Εξέταση των εδαφών										Ανάλυση των εδαφών																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
			5 (βάθος)		Η2Ο	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ	ΚΕ

νούριον 1933 εις 6 mm, τὸν Φεβρουάριον 1933 εις 34 mm, τὸν Μάρτιον 1933 εις 20 mm, ἥτοι σύνολον 60 mm. Τὸν Ἀπρίλιον 1933 εις 21 mm, τὸν Μάιον 1933 εις 67 mm, τὸν Ἰούνιον 1933 εις 21 mm, ἥτοι σύνολον 109 mm.

Ὁὕτω, παρουσιάζονται ἐλάχιστοι μόνον βροχαὶ κατὰ τὸ φθινόπωρον, μόλις ἑπαρ-

ἀφομοιάσιμον. Ἐν τούτοις, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπεδείχθη ἡ μικρὰ φωσφοροῦχος λίπανσις ἀποτελεσματική.

Ὁ ἀγρὸς εἶχε μείνει ἐν ἀγροναπαύσει κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἔτη καὶ οὐδέποτε ἐλιπάνθη μέχρι τοῦδε. Τὸ πείραμα ἡμῶν ἐλιπάνθη τὸ πρῶτον καὶ ἐσπάρη στὰ πεταχτὰ διὰ 17 kg) στρεμ. οἷτου ποικιλί-

ΠΙΝΑΞ 4

Ἀποτελεσμα πειραματικοῦ λιπάνσεως οἷτου Γεωργίου Φικῶς Σταθμὸς Κατοριᾶς.

Ἀριθμὸς λιπάνσεως	Λίπανσις εἰς χλ(στρ.)			Ἀπόδοσις καρποῦ	Μέσον σφάλμα	Ἀπόδοσις ἀγρίου	Ἀύξησης καὶ ἀξίας ἀποδόσεως καρποῦ	Διπλὴν λιπάνσεως	Καθ. κέρδος ἐκ τῆς λιπάνσεως
	N	P2 O5	K2 O	χλ(στρ.)	χλ(στρ.)	χλ(στρ.)	χ(στρ.)	Δρ(στ.)	Δρ(στρ.)
1	0	0	0	129	+	6	487		
2	3	3	6	147	+	7	531	19	105
3	0	3	6	144	+	2	461	15	85
4	3	0	6	149	+	4	489	20	109
5	3	3	0	140	+	2	471	11	59
6	3	3	3	133	+	4	492	4	20
7	6	3	0	166	+	5	546	37	205
8	3	6	0	148	+	6	566	19	106
9	3	6	6	132	+	5	512	3	17

κοῦσαι διὰ τὸ κανονικὸν φύτρωμα, τὸ ὁποῖον ἐγένετο τῇ 16 Νοεμβρίου. Καθ' ὅλον τὸν ψυχρὸν χειμῶνα αἱ βροχαὶ μόλις ἐπῆρκεσαν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀπαιτούμενης ὑγρασίας, ἀλλὰ τὸ φυτὸν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ὁρεῖν κλίμα παραμένει ἐν σχετικῇ ἀδρανείᾳ μέχρι τῶν ἀρχῶν Ἀπριλίου. Τὸ ἐσπάρχασμα μόλις ἤρξατο τὴν 5ην Μαΐου ὁπότε ἀκριβὲς συμπίπτει ἡ μεγίστη ἀπαιτήσις τοῦ φυτοῦ εἰς ὕδωρ μὲ τὸ μέγι-

ας Μεντάνα τῇ 3 Νοεμβρίου 1932.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ πίνακι 6 ἀναφερόμενα ἀποτελέσματα τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδρασιν ἀποδόσεως εἶχε τὸ ὄζωτον, ἐπίσης καλὴν αὐξήσιν ἀποδόσεως ἐπέφερον ἡ λίπανσις διὰ 3 kg) στρεμ. P2O5, ἐνθ' αἱ διὰ καλίου οὐχοῦ λίπανσεις ἐπιτετυχεῖσαι διακυμάνσεις τῆς ἀποδόσεως παρέμειναν ἐντὸς τοῦ ὁρίου τοῦ μέσου σφάλματος καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ διὰ καλίου λίπανσις ὡς πα-

ΠΙΝΑΞ 5

Ἀποτελεσμα πειραμ. λιπάνσ. οἷτου Γ. Σαρρῆς, Κέμπε - Πτολεμαῖς.

Ἀριθμὸς λιπάνσεως	Λίπανσις εἰς χλ(στρ.)			Ἀπόδοσις καρποῦ	Μέσον σφάλμα	Ἀπόδοσις ἀγρίου	Ἀύξησης καὶ ἀξίας ἀποδόσεως καρποῦ	Διπλὴν λιπάνσεως	Καθ. κέρδος ἐκ τῆς λιπάνσεως	Τύπος ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ χημικοῦ τοῦ λιπάνσεως
	N	P2 O5	K2 O	χ(στρ.)	χ(στρ.)	χλ(στρ.)	χ(στρ.)	Δρ(στ.)	Δρ(στρ.)	ο/ο
1	0	0	0	147	+	4	289			
11	0	6	0	141	+	1	266	-3	-20	84
12	(3)	3	0	182	+	3	361	35	191	195
13	(3 3)	3	0	216	+	7	414	69	382	348
16	0	9	0	141	+	1	275	-6	-33	123
17	0	0	6	146	+	2	264	-1	-4	126
18	0	0	10	147	+	2	271	0	-3	210
19	0	9	6	149	+	4	281	2	12	252
20	0	9	10	164	+	6	272	17	96	336
21	0	3	0	146	+	3	281	-1	-8	42

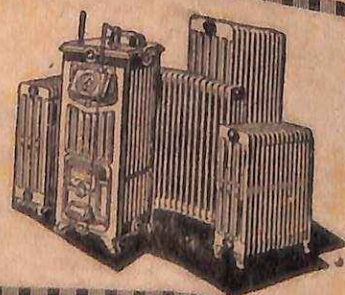
στον ποσὸν βροχῆς. Ἐπομένως ἐπετεύχθη μὲ μόνον 191 mm βροχῆς ἐσοδεῖα πολὺ ἱκανοποιητικῇ.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναλύσεων τοῦ ἐδάφους, δὲν ἐκπληττόμεθα ἐκ τοῦ γεγονότος, καθ' ὃ μόνον ἰσχυροτάτη φωσφοροκαλιούχος λίπανσις ἐπιφέρει μικράν τινα αὐξήσιν τῆς ἀποδόσεως (βλέπε πίνακα 5), ἐνθ' αἱ κανονικαὶ δόσεις οὐδεμίαν τοιαύτην ἐπιφέρουσι. Μόνον ἡ δι' ὄζωτου λίπανσις, ἡ ὁποία ἐδόθη ὑπὸ μορφὴν νιτρικῆν τὴν 26 Φεβρουαρίου καὶ 16 Μαρτίου, ἤρξατο σημαντικῶς τὴν ἀπόδοσιν καὶ θὰ ἀπέδιδεν ἱκανοποιητικὸν κέρδος ὡς μονομερῆς.

Τὸ τέταρτον πείραμα ἐγκατεστάθη παρὰ τὴν Σέρβιαν ἐπὶ σκοτεινοῦ κοκκινώματος συνεκτικῶς. Αἱ ἀναλύσεις τοῦ ἐδάφους ὁμοιάζουσι τὰς τῶν προηγούμενων πειραματικῶν ἀγρῶν, καὶ δεικνύουσι καλὴν περιεκτικότητα εἰς φωσφορικὸν δὲ

ραμένονσα ἀνεῦ ἀποτελέσματος. Ἡ λίπανσις δι' ὄζωτου καὶ ὀλίγου φωσφόρου δύ' ὡς τοιαῦτα ἐπετεύχθησαν διὰ τῶν λιπάνσεων ὑπ' ἀριθμ. 5 καὶ 7 μὲ 258 καὶ 328 gr. εἰς τὸ πρὸς ἑξῆς: Ἡ συνέχεια.

Εἰς τὸ πρὸς ἑξῆς: Ἡ συνέχεια.

ΧΑΡ. Γ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΔΙΠΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΜΕΛΕΤΑΙ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΘΕΡΜΑΝΣΕΙΣ,
ΛΕΡΙΣΜΟΙ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ
Μέγ. Μετοχικῶν, Σταδίου 4
Τηλέφ. 24-020

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς τοῦ συναλλάγματος ἐσταθεροποιήθη μέχρις ἐνὸς σημείου. Ἐάν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ μάρκον, τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ —κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐνεμαστική καὶ καθαρῶς τεχνητή— ὑπέστη τὸν Ἰούνιον τὸν ἀντικτυπὸν τοῦ χρεωστασίου τῶν μεταφορῶν, τοῦ ὑπὸ τῶν ἰθύνοντων τὸ Ράιχ γενόμενου, διαπιστωμέν ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης ἀνοίξεως, ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἦτο τὸ μόνον ἰσχυρὸν νόμισμα ποῦ ὑπέστη αἰσθητὰς κυμάνσεις. Αἱ κυμάνσεις αὗται πόρρω ἀπέχοντο τῶν ἐκθεωρηθῶν ἀνάλογον πρὸς τὰς προηγούμενας σημειώσεις: πράγματι ἡ ἀγγλικὴ νομισματικὴ μονάδα, ἥτις ἐκυμαίνετο κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου μεταξὺ 77 καὶ 78 φράγκων, σήμερον παραμένει περὶ τὰ 76.50 φράγκα, ἐπίπεδον εἰς τὸ ὅποιον ἵσταται ἀπὸ δύο ἡδὴ μῆνων.

Τὶ δύναμεθα νὰ προμαντεύσωμεν ἀπὸ τὴν γαλήνην αὐτήν; Πρέπει νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς προκάλυμμα μιᾶς γενικωτέρας καὶ ἐριστικῆς σταθεροποιήσεως, ἢ ὡς τοιοῦτο νέων ὑμάνσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιδεινύουν τὴν νομισματικὴν ἀταξίαν; Τὸ νὰ θέλωμεν νὰ δώσωμεν σήμερον ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, ἃ ἦτο παράτολμον. Εἰς τὴν πραγματικότητά αἱ μόναι ἐνδείξεις ποῦ πρέπει νὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν εἰναι αὗται ποῦ δίδει ἡ σχετικὴ θέσις τῶν κυριωτέρων νομισματικῶν μονάδων κατὰ τὴν περιόδον αὐτὴν τῆς σχετικῆς σταθερότητος. Καὶ αἱ ἐνδείξεις αὗται ἐπιτρέπουσι ἔχει συμπέρασμα, ἀλλὰ μίαν ἀπλὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ εἰκονομικὴ ἐξέλιξις θὰ τεῖναι διαρκῶς νὰ τροποποιῇ, ἐφόσον ὁ χρυσὸς κανὼν δὲν ἐπανέλθῃ εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις.

Εἶναι φανερόν ὅτι ἐφείλομεν τὴν σημερινὴν γαλήνην κυρίως εἰς τὴν νομισματικὴν ἀναμόρφωσιν τὴν πραγματοποιηθεῖσαν πρὸ ἑξαμήνου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ. Ἰνασὰ εἰναι τὰ εὐαισθητέστερα σημεῖα τῆς ἀναμορφώσεως αὐτῆς: ἀπ' ἐνὸς ἐπίσημος ὑποτίμησις περίπου 41 %, πρᾶγμα ποῦ ἐρρύθμισε τὴν νέαν μεταλλικὴν παρὶτὲ τοῦ δολλαρίου εἰς 15.07 φρ. Ἐξ ἄλλου δὲ ἀποφασίς τῆς κυβερνήσεως νὰ ἀγοράσῃ εἰς τιμὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν παρὶτὲ αὐτὴν —δηλ. πρὸς 35 δολλάρια τὴν οὐγκιαν— ἑλὰς τὰς ποσότητας χρυσοῦ τὰς προσφερομένας, μάλιστα δι' ὅλον τὸν εἰσαγόμενον χρυσόν.

Ἀμφιβολία ἐπὶ τὴν διόσθημα ὑπῆρξεν εἰς τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: αἱ ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἐπεθύμουν ἐξ ἰσοῦ τὴν αὐτὴν τιμὴν κίτρινον μεταλλὸν ποῦ τὸ συναλλάγμα, εἰς περίπτωσιν ποῦ τὸ συναλλάγμα θὰ ἔτεινε νὰ καμφθῇ εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐνθα ἡ ἀποστολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ καθίστατο συμφέρουσα;

Ἀλλὰ ὅταν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἡ τιμὴ ἐπληρώσῃ πρᾶγματι τὸ κατώτερον ὅριον τοῦ χρυσοῦ, ἡ κυβερνήσις ἐσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ καταφατικῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτήν, καὶ ἡ ἀμφιβολία διεσπάρη τοις τετράτοις.

Ἡ ὑποτίμησις λοιπὸν τοῦ δολλαρίου συναδέσθη ἀπὸ μίαν πραγματικὴν προσωρινὴν σταθεροποίησιν. Εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ συναλλάγματος τὸ ἀμερικανικὸν νόμισμα προσηλωμένον εἰς μίαν νέαν μεταλλικὴν βάσιν ἔχει ἐκ νέου ταμεῖα εἰσόδου καὶ ἐξόδου τοῦ χρυσοῦ (περίπου 15 φρ. 20 καὶ 14 φρ. 02) —ἐρεῖα μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐκυμάνθη ἐντὸς τελευταίως, καὶ τὰ ὅποια δὲν παρεβιάσθησαν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου, οὔτε πρὸς τὰ ἀνω οὔτε πρὸς τὰ κάτω.

Ὁ διοικητὴς τῆς Federal Reserve Bank τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Χάρρισον κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦ ταξείδιον εἰς Εὐρώπην ἐστηρίχθη ἐπὶ τῶν γεγονότων αὐτῶν διὰ νὰ βεβαιώσῃ καὶ τὸν συνάδελφόν του τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας ὅτι κατ' οὐσίαν αἱ ἠνωμένοι Πολιτεῖαι εἶχαν ἐπανέλθει εἰς τὸ καθεστὸς τοῦ χρυσοῦ κανόνος. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μία διαφορὰ σημαντικὴ μεταξὺ τοῦ καθεστώτος αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ποῦ ὑφίσταται σήμερον πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ὁ χρυσὸς κανὼν περιλαμβάνει μίαν βεβαιότητα διὰ τὴν αὐρίαν, βεβαιότητα ἥτις δὲν ὑφίσταται ἐν Ἀμερικῇ, ἐφόσον, συμφωνῶν πρὸς τὴν ἐξουσιοδότησιν ποῦ ἔδωκε τὸ Κογκρέσσον εἰς τὸν πρόεδρον Ρούζβελτ, δύναται οὗτος ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς ἄλλην ν' αὐξήσῃ τὴν ὑποτίμησιν καὶ νὰ φέρῃ τὸ ποσοστὸν ἀπὸ 41 εἰς 50 % εἰς τὸ μᾶζιμεν. (Καὶ αὐτὸ θὰ ἐφέρε τὴν παρὶτὲ τοῦ δολλαρίου εἰς 12 φρ. 76).

Ὁ κ. Χάρρισον εἶπεν ὅτι αἱ χώραι αἱ ἀκολουθεῖσαι σήμερον τὸ καθεστὸς τοῦ χρυσοῦ κανόνος εὐρίσκονται ἐκτεθειμέναι εἰς ἀνάλογον κίνδυνον. ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ Κοινὸν εὐρίσκονται ἐλεύθερον νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν νομισματικὴν μονάδα εἰς τὴν μεταλλικὴν τῆς βάσιν, ἢ νὰ τροποποιήσῃ ταύτην. Ἐν τούτοις, τὸ γεγονός εἶναι πολὺ δυσκολώτερον προκείμενον νὰ ἀποφασισθῇ διὰ νόμου παρὰ διὰ μιᾶς ἀπλῆς κυβερνητικῆς πράξεως.

Τὸ καθεστὸς τοῦ δολλαρίου ἐπιτρέπει εἰς τὸν μηχανισμόν τῶν κινήσεων τοῦ χρυσοῦ νὰ λειτουργῇ σχεδὸν κανονικῶς καὶ νὰ ἐξαφαλίξῃ οὕτω τὴν σταθερότητα τοῦ συναλλάγματος, γεγονός τὸ ὅποιον εἶναι βεβαίως λίαν ἀξιοσημείωτον. Ἀλλὰ δὲν παρέχει ποσὴν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος θὰ μείνῃ ἐριστικῶς καθηλωμένη εἰς τὸ σημερινόν τῆς ἐπίπεδον.

Ἐάν πιστεύσωμεν εἰς πληροφορίας, μεταβιβαζομένας ἐξ Ἀμερικῆς ὑπὸ προσωπικῶν ἐπιστημῶν, ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ φαίνεται ὅτι ἔχει πείσθη κατὰ βάθος ὅτι ὁ χειρισμὸς τοῦ δολλαρίου προσελάσεται εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτεῖας ἑλὰς τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἦτο δυνατόν νὰ προέλθουν δι' αὐτοῦ.

Ἐν συνέσει, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μᾶλλον τοῦ δολλαρίου, ἐπιπλεῖ ἀβεβαιότης, τὴν ὁποίαν ἡ κυβερνήσις προσπαθεῖ μάλιστα νὰ διατηρήσῃ. Ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ τῶν τρεμνοκρατικῶν πειραμάτων, τοῦ ἐλαστικοῦ νομισματος, τῆς σταθεροποιήσεως τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας καὶ τῶν ἄλλων παρεμειρασματικῶν φαντασιολησιῶν πα-

ρῆλθε καὶ ὁ ζυγὸς ἀργὰ ἢ γρήγορα. θὰ κλίνη πρὸς τὸ μέρος τοῦ χρυσοῦ κανόνος. Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσωμεν τὸ φλογερὸν διάγγελμα, τὸ ὅποιον ἀπηύθυνεν ὁ κ. Ρούζβελτ πρὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους πρὸς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου διὰ νὰ ἐκτιμῶμεν τὴν πρόεδρον, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει αὕτη.

Ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ —ἡ ὁποία ἐγκατέλειπε 18 μῆνας πρὸ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τὸν χρυσὸν κανόνα— ἡ κατάσταση ἐξελίχθη πολὺ βραδύτερον. Αἱ ὑπεύθυναι ἀρχαί, φοβούμεναι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν κυβερνήσιν νὰ δέσουν τὰς χεῖρας τῶν, δὲν ἠθέλησαν νὰ πρὸβουν εἰς τὴν ἔστω καὶ προσωρινὴν πῶσιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος καὶ ἀρνεύνται κάθε φορὰν ποῦ τοῦς παρουσάζεται εὐκαιρία νὰ σταθεροποιήσουν τὸ νόμισμα εἰς ἕνα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐγγὺς μέλλον.

Μία τελευταία δὴλωσις, γενομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Θεσαυροφυλακίου, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος λέγει ὅτι τὸ βρεταντικὸν Θεσαυροφυλακίον ἦτο ἐτοιμὸν νὰ ἀνοίξῃ κατ' ἐξίτησιν τὴν ἀγορὰν τοῦ Λονδίνου εἰς ἐκδόσεις πρὸς ὄφελος τῶν χωρῶν, αἱτίνας μένουσι πιστοὶ εἰς τὴν στερεότητα καὶ τὴν ἐπιθυμία διὰ τὸν τρόπον τοῦτο νὰ αὐξήσῃ τὸ λαθεῖν τῶν εἰς λίρας καὶ νὰ περιορίσῃ τὰς διακυμάνσεις τοῦ νομίσματος τῶν, ὑπῆρξε χαρακτηριστικὴ. Ἡ φροντίς νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ ἀέριστον χρόνον τὸ καθεστὸς τοῦ χαρτονομίσματος καὶ τοῦτο ἔχει μόνον διὰ τὴν στερεότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς δορυφόρους τῆς, διεφάνη καθαρῶς.

Διὰ αὐτὴν ἡ φροντίς: Μήπως διότι ἡ βρεταντικὴ κυβερνήσις θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ κανόνος καὶ ἡ ἀκολουθεῖσα ἐκτετατὴ νομισματικὴ πολιτικὴ προκαλέσαν τὴν βελτίωσιν τῆς γενικῆς καταστάσεως ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἤδη ἐδήλωσεν ὁ κ. Νέβιλλ Τσάμπερλεϊν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ βρεταντικὴ κυβερνήσις θὰ ἦτο θύμα μιᾶς αὐταπάτης. Πράγματι, ἡ εἰκονομικὴ ἀνέσχυσις τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας καὶ ἡ βελτίωσις τῶν δημοσίων εἰκονομικῶν τῆς ἐφείλονται εἰς λόγους ἐντελῶς ἄλλους ἀπὸ τὴν ὑποτίμησιν τῆς λίρας.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ διατυπώσωμεν καμμίαν πρόβλεψιν —ἡ ἀβεβαιότης τῆς παγκοσμίου καταστάσεως δὲν τὸ ἐπιτρέπει— συμπεραίνομεν ὅτι, εἰ κινδυνὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐπέφερε μίαν ταχυτέραν ὁλοσήμερον τοῦ νομίσματος, δὲν διαφεύγουν τῆς προσοχῆς οὔτε τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας, οὔτε τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας, ἀπὸ τῶν ἐκείνου ὅσον καὶ αὐτὴ δὲν διατάξουν ποσὴν νὰ διαβάσουν ποσὴν χρυσοῦ σχετικῶς σημαντικῶς δι-

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Τοῦ κ. **ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΘΗ**, Διευθυντοῦ
τοῦ Μαθηματικοῦ περιοδικοῦ **“Η ΣΤΑΘΜΗ”**.

Εἰς τὸν τόπον μας, τὸ νὰ παριστάνῃ κα-
μὲις τὰ γεγονότα ὅπως τοῦ ἀρέσκει ἡ ὀ-
πως τὸν σφύρει εἶναι πράγματα, τὰ ὁ-
ποῖα εἰς οὐδέν ὑποκείνται περιορισμῶν·
τοῦτο δὲ διότι ὁ ἐπιβεβλημένος σεβασμὸς
πρὸς τὸ ὄρον ἢ πρὸς τὴν ἐκτίθεισιν
εἶναι ἀγρῶτος νόμος, τοῦ ὁποῦ ἡ ἡγή-
σις ἐπαφίεται εἰς τὴν καλὴν θέλυσιν ἐκά-
στου· δὲν φαίνεται δὲ παρ' ἡμῶν νὰ ὑπάρ-
χῃ πάντοτε τοιαύτη τις καλὴ θέλυσιν.

Τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὸ μέγεθος τῆς σημασίας τοῦ ὁποίου δι' οὐδένα τυγχάνει ἀγνοῶστον, ἐγένετο καὶ τοῦτο ἀντικείμενον χειρισμοῦ ἐκ μέρους πλείστον ἀναρμοδίων χρονοφρόνων, οἱ ὅποιοι, ἀγνοῶντες ἢ μὴ θέλοντες τὰ ἀντιληφθόντα τὰ πράγματα, περιέπλεξαν αὐτὸ εἰς μέγαν βαθμόν. Οὕτως, ἔχει σήμερον σχηματισθῆ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, ἡ ὁποία, ὡς εἶναι φυσικόν, δὲν δύναται νὰ ἐμβοθῇ εἰς τὰ πολύπλοκα κεφάλαια τῆς λεπτοτάτης ἐπιστημονικῆς τοῦ θέματος σημασίας, ἔχει σχηματισθῆ, λέγομεν, παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ μία ἀμφιβολία, μικρὸν ἀπέχουσα τῆς ἀποκαρδιώσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τὸσον λισιτελοῦς ἄλλως τε, τοῦτο θεσμοῦ.

Ἀπὸ τόσα καὶ τόσα ἐλήχθησαν, ἐγράφησαν καὶ συνεζητήθησαν περὶ αὐτοῦ, ὥς καὶ μὴ ἀποτελοῦν περὶ τὴν ἔρευναν καὶ αἱ κατωτέρω ἐπὶ τοῦ θέματος γραμμαί, αἵτινες γράφονται ἐν πνεύματι ἀπολύτου ἀντικειμενικότητος καὶ ἀπροσωποληψίας, μόνου δὲ καὶ ἀποκλειστικοῦ σκοποῦ ὑπογραμμίσεως ὀρισμένων σημείων, εἰς ἃ εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως στραφῇ ἡ προσοχὴ τῶν ὁμοδοξῶν. Τοῦτο δὲ διότι ἐν ἐπιτρέπεια, νομίζομεν, νὰ λειτουργήσῃ εἰς θεσμός καὶ νὰ συσταθῇ ἐν ἴδρῳ.

στείλουν τὴν πρὸς τὰ κάτω κίνησιν.

Ὁπως καὶ ἂν συμβαίῃ, δὲν δυνάμεθα παρὰ τὰ ἐπιβόησα—πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀγγλίας, τῆς ὁποίας πρέπει νὰ εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀνακοπῇ ἡ οικονομικὴ ἀνέπτυξις ἐκ νομισματικῶν δυσκολιῶν, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν συναλλαγῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐξελιχθοῦν ἐν τῇ ἀβεβαιότητι καὶ τῇ ἀσταθείᾳ—ὅτι αἱ δύο χώραι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκάρταται ἡ βελτιώσις τῆς νομισματικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, ὁπλοῦσι αἱ ἑνωμένοι Πελοτεῖται καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, δὲν θὰ διατάσουσιν ἐπὶ μακρὸν νὰ θέουσιν τέρας εἰς τὴν σημερινὴν ἀταξίαν, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιμονὴν των νὰ ἐπιβάρυνουν τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὸν χρυσὸν καὶ δικαιώνει τὴν παγκοσμίαν κρίσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρῶτοι αὐταὶ ὑπεφέρουσιν καὶ τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν πάσῃ δυνάμει νὰ ὑπερβίωσιν.

'Αλλ' ἐκεῖνος πρὸς θέλει τὸν σκοπὸν,
θέλει καὶ τὸ μέσος.

FRÉD. JENNY

μα τοιαύτης σημασίας, ἐπὶ τῇ βάσει μόνον προχείρου ἐπ' αὐτὸν ἐρεύνης, οὐτε δὲ καὶ μὲ μονομερῆ αὐτὸν ἐξέτασιν, πράγματα τὰ ὅποια θὰ ἀγάγωνιν αὐτὰ εἰς βλάβην καὶ σύντομον καταβάρθρωσιν.

Τρία είναι καθ' ἡμᾶς τὰ πρωτεύοντα
σημεῖα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ διερευνή-
σων ἐν τῇ ἐξετάσει τοῦ θέματος: 1) Τὸ
ζήτημα τῆς διοικήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.
2) Ἡ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐθνικῆς οἰ-
κονομίας ἐξέταση τοῦ θέματος, δηλαδὴ ἡ
ἀπομείναι τῆς οἰκονομικῆς τοῦ τόπου ἀντα-
χῆς διὰ τὰς ὀριζουμένας ἐισφορὰς (ἀσφα-
λιστὰρ), κυρίως δὲ καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ
τρόπος, τὰ μέσα καὶ τὸ δυνατόν, καὶ μέ-
χρι τινὸς ὀρίου, εἰσπράξεως τῶν ἐισφο-
ρῶν ἐκ μέρους τοῦ ἰδρυσμένου, καὶ 3) Οἱ
μαθηματικοὶ ὑπολογισμοί, οἱ ὅποιοι πρέ-
πει νὰ γίνωνται, νὰ συζητηθῶν καὶ νὰ ἐ-
λεγχθῶν ὑπὸ ὀλοκλήρου ἐπιτελείου ἀρ-
μοδίῳ παραγόντων, βασικῶς μὲν κεκτη-
μένων πλήρη καὶ στερεῶν μαθηματικῶν κα-
ταρτισμῶν καί, κατὰ δεύτερον λόγον, μὴ
στερουμένων γενικωτέρου τινὸς οἰκονομι-
κοῦ καταρτισμοῦ. Θὰ ἔπρεπε ὅμως ὀ-
τι καὶ νὰ μὴ ἐμφωρῶνται ὑπὸ ἐγωϊσμόν,
ὅστις μόνος ἀγεῖ τινὰς εἰς διαπτώσεων
τῆς παραδόξου ἰδέας ὅ,τι ἐφόσον ὀρθοί
ἐλέγχωνται, εὐλαφῆς μὲν ὀρθὸν σιγῇ δύναται
νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα,
ἔστω καὶ ἐὰν τὸ ἐσφαλμένον τῶν ἀποψε-
ων αὐτῶν χαρακτηρίζηται τὰ λεχθέντα τῶν
κατὰ τρόπον κατάλοιπον.

Τὸ ζήτημα τῆς διοικήσεως τοῦ ἰδρυμα-
τος δὲν τὸ ἐξετάζομεν ἐνταῦθα. Εἰς τὴν
ἀρμόδιον ὑπουργὸν τῆς Ἱεθνικῆς Οἰκονο-
μίας, ὅστις θὰ ἐφαρμόσῃ τὸν θεσμὸν ἐ-
ναπόκειται ὅπως, ἐν πνεύματι ἀπολύτου
ψυχραιμίας καὶ μετὰ λαμπρομερικανῆν δο-
κιμασίαν ἀπὸ πάσης ἐπιμέλειας, ἐργασίαν
παρελθόντος καὶ περασμένου, ἐκλέξῃ τοὺς ἀ-
ρίστους καὶ μὴ στερηθῇ τὸ ἱδρυμα τῶν ὁ-
πηρεσιῶν τῶν προσώπων ἐκεῖνων, ὃν ἡ
πείρα, ἡ σταδιοδρομία καὶ κυρίως αἱ ἐρ-
γασίαι ἐπὶ τοῦ μαθητικοῦ καὶ οἰκονο-
μικοῦ πεδίου δημιουργοῦν τίτλους ἱκανό-
ς διὰ τὰς κυρίας καὶ ἀνωτέρας θέ-
σεις τοῦ ἰδρυματος. Οὐδεμίαν δὲ ἔχομεν
ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ ἀρμόδιος κ. Ὑπουργὸς
ἐν τοιούτῳ πνεύματι θὰ ἐνεργήσῃ ἐν
καιρῷ.

Ἐκ τῶν δύο ἐπομένων ζητήματα, ὅτι
μᾶς ἀπασχολήσῃ κατὰ πρῶτον, τὸ μέρος
τῶν μαθηματικῶν. Ἐχομεν ὅτι ὅμοιαι τὰς
ἐκθέσεις καὶ τὰ δημοσιεύματα ἀφ' ἐνὸς
πρὸς τὸ π. κ. Ἡ. Ζαροκωστή, ὅστις συνετά-
ξε τὴν μαθηματικὴν ἐκθεσὶν τοῦ σχετικοῦ
νόμου χειροῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν καθηγη-
τῶν π. κ. Κ. Νεῖλου Σκεκκαλιρίου καὶ Τριαντ.
Κεραμιᾶδ, οἵτινες ἔφερον ἐπὶ τῆς ἐκθέ-
σεως κρίσεως, δι' ἄλλης ἰδικῆς τῶν, ὀρι-
στέρων κρίσεως, συνετελεῖ ἐντολῆς τοῦ π.
Υπουργοῦ.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Ζαρόκωστα διε-
πιστώθησαν σφάλματα· ἴδεν ἀρνούμεθα ἴδὲ

Εἰς αὐτὸν τὴν ἐν μέτρῳ τινὶ ἐπιβαλλομένην ἐπέκειαν εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας, προκειμένην περὶ μὴ μαθηματικῶν, ὅστις ἀναλαμβάνει μίαν τοιαύτην ἐργασίαν. "Ἄλλο ζήτημα βέβαια ὅτι τὸ κακὸν δύναται νὰ ἀποφευχθῇ ὅταν, ἀντὶ νὰ ἀνατεθῇ μία τοιαύτη ἐργασία εἰς ἐν καὶ μόνον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ φυσικόν, ὡς μόνον, νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἑλλείψεις, ἀνατίθεται εἰς δολόχληρον ἐπιτροπὴν, ἣν ἡ τὰ θέματα διουχιζόντων καὶ ἐρευνούντων ἐν συζητήσει καὶ τὰ σφάλματα, ἑλλείψει ἐδικτότητας, διορθώνει ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἄλλων ἢ ἡ καλυτέρα καὶ αὐστηρὰ ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἐκ μέρους αὐτῶν. "Ἄλλο ζήτημα ἐπίσης, τὸ ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως, καὶ τὸ μόνον πρόσωπον ὅπερ θὰ ἀνελάμβανεν ἑνδεχομένως τοιαύτας ἐργασίας, λαμβάνῃ τὴν πρόνοιαν νὰ συμβουλευθῇται ἀρμοδίους παραγόντας, πρὸς ἐμφάνισιν ἐργασίας ἀρίστης. Πρέπει μάλιστα νὰ προτεθῇ ἐνταῦθα ὅτι, ἡ παρῶλεψις, εἴτε τῆς μᾶς, εἴτε καὶ τῆς ἑτέρας προϋποθέσεως, μὴ ἐπιτρέπουσα νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὸ κατὰ τὸ δυνατόν ἄριτον, δὲν ἔχει μόνον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τοῦ ἀστοχοῦντος, διότι, προκειμένου περὶ γενικῶν ζητημάτων αἱ ἀτομικαὶ μειώσεις δὲν παύουν ρόλον τινὰ σοβαρὸν, ἀλλὰ συνεπάζεται, δυστυχῶς, ἀφ' ἑνὸς μὲν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ὡς ἑσπεριμένης παραγόντων, δυναμένων νὰ ἐμφανίσουν κατὰ τὸ ὀψοφερτόν, ἐνῶ ἐν τοῖς πράγμασι, δὲν συμβαίνει ὅσα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δημιουργίαν παρὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ἐν τῇ φυσικῇ ταύτῃ ἀόρασησυνῇ, ἀποκαρδιωτικῆς ἐντυπώσεως περὶ ἐκείνων, ὧν καλεῖται ὅπως ἀκολουθήσῃ, τὰ συστήματα καὶ τὰ θερμοθε-

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν κ. κ. Σακελλαρίου καὶ Κεραμιῶδ᾽ ἐκφράσσονται, κατ' ἐπανά- κ. Ζαρόκωστα, ἐμφανιζόμενα δεδομένα ὅτι ἔαν ἔτι μᾶς ἔλειπον τὰ μέσα διὰ νὰ ἐπαυλαζόμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ὑπολογι- σμοὺς τῶν ἐν λόγῳ κ. κ. καθηγητῶν, πεισθώμεν ὅτι δὲν σφάλονται εἰς τὰς ἀ- κρίβειάς των, θὰ μᾶς ἴσκει τὸ γεγονός ὅτι ἡλόγῳ καθηγητῶν διαστρεφεί ὁ κ. Ζαρό- κωστα, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως βεῖλῃ αὐτοὺς ὁδοῦς, διὰ νὰ πεισθώμεν ὅτι καὶ ἀναρ- λὰ σημεῖα ἀφίσταται τῆς ἀκρίβειας. Τὸν μαθητικὸν ἐκτύπον καθηγητῶν τὴν μαθη- τικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διευ- θυνητὴν δὲ καὶ καθηγήτην, πρὸς τοῖς ἄλ- λῃς τῶν ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν ἐν Ἐπιστημῇ Σχολῇ Οἴκον, καὶ Ἐμπορ- τοφροῦ, ὑποκινητικὸς τάχα, «καθηγη- τὸν ῥάβδος ἐν γωνίᾳ, ἀνα βρόχει», ὅτι ὁ καθηγητὴς εἶναι ἀναμώσιος διὰ τὰ ἀ- σφαλιστικὰ ζητήματα, διότι «τὰ ασφαλι-

στικά, λέγει, ἔχουν μὲ τὴν ἀναλυτικὴν γεωμετρίαν, οἷαν σχέσιον ἔχει αὕτη μὲ τὴν χημείαν». Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. Ζαρόκωσαν: Ἄγνοεὶ ἀρὰ γε τὴν ἀναλυτικὴν γεωμετρίαν; Ἄλλὰ τότε πῶς ἐμελέτησε, ὡς ἰσχυρίζεται, καὶ κατένευσε τὰ ἀσφαλιστικά καὶ τὰς γραφικὰς παραστάσεις τῶν διαφόρων στατιστικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν συναρτήσεων; Ἡ μὴπως φρονεῖ ὅτι ἀναλογιστὴς ἐπιστήμων εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις καταπαύεται τὴν χρῆσιν ὀριζόμενων πινάκων ἀνατοκισμοῦ ἢ χρεωλύσεως, ἢ θησιμότητος ἢ ἐπιβιώσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ταχύν χειρισμὸν τῆς μηχανῆς τῶν λογαριασμῶν; Ἀλλὰ τὴν τοιαύτην ἀσχολίαν ἡμεῖς ἐμπιστευομεθα συνήθως εἰς δεσποινίδας τῶν γραφείων, ὅταν, μεταξὺ τῶν δακτυλογράφων μας, ἀνακαλύπτωμεν τοιαύτας μὴ στερουμένας κοινῆς ἀντιλήψεως. Βασίς τοῦ ἐπιστήμονος ἀναλογιστοῦ εἶναι ὁ πλήρης μαθηματικὸς καταρτισμός: Μαθηματικὸς δὲ καταρτισμὸς, ἄνευ τελείας γνώσεως τῆς ἀνωτέρας μαθηματικῆς ἀναλύσεως, ἀπαράτῃτως δὲ καὶ τῆς ἀναλυτικῆς γεωμετρίας, ὡς γνωρίζουν καὶ οἱ πρωτοεῖς φοιτητὰ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, δὲν δύναται ἀν νοηθῆ. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ διπλώματα, ἀν ὑπάρχουν καὶ εἰδικὰ τοιαῦτα, ταῦτα ἀποτελοῦν μὲν ἀρχὴν ἀποδείξεως σπουδῆς, ἀλλ' οὐδέποτε ἀναφέρονται πρὸς ἀποστολὴν τῶν ἐλεγχόντων. Τὰ διπλώματα εἴτε ὑπάρχουν, εἴτε δὲν ὑπάρχουν, εἶναι ἀδιάφορον. Διπλωμα διηνεκῶς ἀνανευόμενον, ἀποτελεῖ αἰ ἐμφανίζόμενα ἐκώστερ ἐργασίαν, βεβαιολογίαν δὲ τοῦ δόκιμου ἢ τοῦ ἀδόκιμου αὐτῶν. Ἄς προστεθῇ εἰς τὰ ἀνωτέρω ὅτι καὶ ὁ κ. Κεραμιδὰς τιτλοφορεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Ζαρόκωσα ὡς «καθηγητὴς τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων», ἐνῷ οἱ δύο εἶναι, ἐν τοῖς πράγμασι, καθηγητῆς τῶν οἰκονομικῶν μαθηματικῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Τὰ κύρια σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στραφῇ ἡ ἔρευνα τοῦ μαθηματικοῦ μέρους εἶναι τὸ ἀσφάλιστρον ἢ αἱ ἐξ αὐτοῦ ἐπάρκειαι τοῦ ὄργανισμοῦ ἢ αἱ ἀναποκριθῆ εἰς τὰς ὑποενεργείας του.

Μόνη ασφαλής βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ γίνουν ὑπολογισμοὶ εἶναι τὸ μέσον ἀσφάλιστρον. Τοῦτο δὲ ἐμφανίζεται καὶ τὸν μόνον δίκαιον χαρακτήρα. Ὁ καθαρισμός τοῦ μικτοῦ ἀσφάλιστρον εἶτε ἐπὶ τῷ σκοπῷ εὐνοϊκῆς ἀπῆχσεως τοῦ θεσμοῦ εἰς τὰς παρούσας περιόδους, εἶτε μὲν τὸν προφητικὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Ζαρόκωστα, ὅτι μετὰ τινὰ ἔτη θὰ ἔχη παρέλθει ἡ κρίσις, εἶναι μέθοδος εὐνοοῦσα ἰσὺν περιόδου εἰς βάρος τῶν ἄλλων, διὰ σκοποῦς ἐντυπωσιακοῦς, ἣν ὁποία ἀκριβῶς δημιουργεῖ τὸ ἀποπνόν των ἁλλειμμάτων, περὶ τὰ ὅποια ἔχει ἐπέλθει καὶ ἡ μεγαλύτερα σύγχυσις.

Δέν άντεχει, προβάλλεται, ή εθνική οικονομία σήμερα δια να καταβάλει εύ-
θους όμίσους τώ καθορισθέν μέσον ασφαλί-
στρον 6,46 % όπερ όρίσθη, ως ή άπαιτου-
μένη παγία εισφορά επί των συνολικών
μισθών των εργαζομένων σήμερα, οτι-
νης ύπολειπίσθησαν εις δρ. 5.993.000.000
διά τώ ταμείον συντάξεων (γήρατος, θα-
νάτου, άναπηρίας) ήτοι δρ. 387.147.800
ετησίως, και δια τούτο όρίζεται ως άρχι-
κόν ασφάλιστρον 3,6 % δια την πρώτην
πενταετίαν, αύξανόμενον, κατά πενταετί-
αν είτα κατά τώ 1,2 % μέχρι τώ 10,8 %
κατά την πρώτην έκδεσιν του κ. Ζαρόκο-
στα. Έάν όμως, άντί να εξετασθ ή όγ-
κάφησ όστος αριθμός, ό όποιος έμποίει
φόβον τινά ως έκ τώ τώ μεγέθους αυτού, έ-
λσμβάνεται ύπ' όψιν μόνον τώ ποσοστόν
τώ ασφαλιστρον καθ' εαυτό, θα έπέθετο
τις, όχι δυσχερώς, ότι δεν είναι και πόσον
δυσβάστακτον τώ 6,46 %, δεδομένου δι

θά καταμετρηθῇ εἰς ἐργοδοτὰς καὶ ἠσφαλισμένους. Οὐδὲ δύναται νὰ λογισθῇ ὡς δικαία ἡ ἐπιβάρυνσις θλῶν τῶν μετέπειτα, ἀπὸ τινος καὶ ἐφεξῆς ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν μὲ ἀσφάλιστρον κατὰ πολὺ μεγαλύτερον τοῦ μέσου (ἦτοι με 10. 8064 % τῆς ἀρχικῆς ἐκθέσεως, ἀντὶ τοῦ θεωρηθέντος ὡς ἀναγκαζομένου μέρους ἀσφάλιστρον 6.46 %). Δὲν προκύπτει ἐν ταύτῃ ζήτημα καταφανοῦς ἀδικίας εἰς βάρος τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, τὰς οποῖας μάλιστα καταδικάζομεν, χωρὶς κἄν νὰ δυναμέσθαι νὰ προφητευσώμεν, —παρὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Ζαρκόωστα περὶ ἐξαφανίσεως τῆς κτρίσεως μετὰ 30 ἐτη— ὑπὸ πᾶσι συνθήκας θὰ εὐρεθῇ αὕτη; 'Αλλὰ καὶ ἐάν ὑποτεθῇ — τοῦθ' ὅπερ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡμῶς δεχόμεθα — ὅτι τὰ ἐλλείμματα τῶν πρώτων περιόδων δέον νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τοῦς μεταγενεότερους, διατὶ καὶ μετὰ τὴν κάλυψιν αὐτῶν νὰ ἐξακολουθοῦν καὶ οἱ μετέπειτα τὰς αὐτὰς βαρεῖας εἰσφορὰς; Διὰ νὰ σχηματίζῃ τοῦ ταμείου ἀποθεματικά; 'Αλλὰ πῶς, ἐνῷ τὰ ρεῖμα ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἐπαρκῇ —θεωρητικῶς τοῦλάχιστον, ἀφοῦ θὰ εἰσπράττει ὀλιγώτερα τοῦ κριθέντος ὡς ἀναλογοῦντος μέρους ἀσφάλιστρον 3.6 %— διατιοῦς μετέπειτα χρόνους θὰ ἐπεβάλλετο καὶ ἀποθεματικά νὰ σχηματίζῃ, περισσεύματα δηλαδή ἀπὸ τοῦ 45ου ἔτους καὶ ἐπέκεινα, διαρκῶς αὐξανόμενα προοδευτικῶς; 'Αποθεματικά δὲ ἰσοδυναμοῦντα πρὸς 40.20 % ἐπὶ τῶν ἐσπραξέων τοῦ ταμείου ἡ 67% ἐπὶ τῶν ἀνακρανῶν διὰ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ, χωρὶς βέβαια νὰ υπολογισθῶν καὶ οἱ σχετικὸι ἐν τῷ μεταξὺ τόκοι; 'Αλλὰ ποῦ ἤκοῦσθαι μία τοιαύτη ἐπιχειρηματικὴ ἢ ἀσφαλιστικὴ πρόνοια, εἰς βάρος ὁλοκληρῶν κοινῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐργαζομένων καὶ ἀναλόγων ἐργοδοτῶν τοῦ μέλλοντος; Καὶ διατὶ τὰχα μία τοιαύτη ὑπερβολικὴ πρόνοια, ἀφοῦ τὸ ἀσφάλιστρον 6.46 % ὑποτίθεται ὅτι καλύπτει πᾶν ἐνδεχόμενον; Μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εὐνοηθῇ τὸ παρόν καὶ παραχρῆν εὐνοικὴ ἐντύπωσις παρὰ τῷ κοινῷ; Δὲν ἀξίζει τὸ πενιχρὸν ἀποτέλεσμα διὰ τὴν αἰώνιον ταύτην θυσίαν. Εἶναι δὲ ἀπορίας ἄξιον πῶς τοιαῦτα πράγματα ἐνεφανίσθησαν, ὅχι πλεον ὡς μαθηματικοὶ ὑπολογισμοί, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς σκέψεις ἀντί-

Ενεργάσθησαν λοιπόν τα χονδρικοῦ σφάλματα τῆς πρώτης μαθηματικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ζαρόκωστα, κατόπιν ἐκ-ἐπαναλήψεως τῶν ὑπολογισμῶν παρὰ τῶν κ. κ. καθηγητῶν. Ὁ κ. Ζαρόκωστας προσπάθησε νὰ δικοιολογήσῃ τὰ σφάλματα μερικὰ «περίττω» καὶ μερικὰ «κατὰ προσέγγισιν». Ἄλλοι μᾶς εἶπεν ὅτι λυμῶναι ὡς βάσιν ἀρχικῶν ἀσφαλιστρον 3,6 %, ἀλλοῦ 3,5 %, ἀλλοῦ δὲ 3,42 %. Ἄλλα τὰ «περίττω» καὶ τὰ «κατὰ προσέγγισιν» σώζουν τὴν κατάστασιν; Ἐδειχθῆναι ὅς τὸ κ. κ. καθηγητὴν ὅτι, μὲ τὴν χῆρ ὅπὼ τὸν κ. κ. Ζαρόκωστα, καὶ ἀκολουθοῦμεν μὲθοδον καὶ πορεῖαν, ἀποκοινοῦμεν ἐν μέρει ἐντὸς τῶν 40

πρωτογενή, αλλά και δευτερογενή, απειλές στον χώρο της πρώτης γενιάς των ετών, δηλαδή δε θα επακολουθούσαν ασφαλιστικά γενεά, είντα δε θα επακολουθούσαν πληροσμάματα. Οι υπολογισμοί του Ζήσου Ζαρόνκωστα, εσφαλμένοι ως ερίτητα, έ- κιδον ως αποτέλεσμα περίοδον 65 έτων δια την κάλυψιν των ελλειμμάτων, δηλα- δία την κάλυψιν των ασφαλιστικών γενεών 13 ετών ή υπερ την ασφαλιστικήν γενεάν 13 ετών. Τα ανωτέρω έρκουν δια τήν κλονισμόν ή πεπολλήσις μας κα έσον άποράς τήν καθορί- σιν των υπολογισμών, δηλαδή τήν καθορί- σιν μέσον ασφαλιστρον 0,46 %. Ουδέν κα άλλοιμοιμον έάν κα τούτο είνε εσφαλ- μένον. Τότε έρθην κα πράγματα άνατρε- ποται. Ή επάνηλψις των υπολογισμών, κα τήν σμειοσιν τούτου, απαιτεί πολυχρό- νον έργον.

έντολή, ἀναλαμβάνομεν νὰ κάμωμεν. Ὅλα τὰ ἄλλα γράφονται μετὰ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ 6.46 % εἶναι ἀκριβές. Ἀλλ' εἶναι ἀρὰ γε;

Τὰ καταφανή ἀνωτέρω σφάλματα ἐγένοντο δεκτὰ ὅφ' ὧν καὶ ὅτ' αὐτοὺ τοὺ κ. Ζαρόκωστας, ὅστις τώρα τὰ ἀνείλπει. Παρεδόχθη τούτῳ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Ζαρόκωστον τὴν συντάξιν συμπληρωματικῆς ἐκθέσεως. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐκθεσιν, ἀρχικὸν μὲν ἀσφάλιστρον ὀρίζεται καὶ πάλιν 3.6 %, αὐξανόμενον κατὰ τὸ 1)3 αὐτοῦ ἀνὰ πενταετίαν, διὰ τὴν φθάσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 4ης πενταετίας, ὥσθ' αὖτε μετὰ 20 ἔτην, εἰς τὰ 8.3 %, ὅπου διατηρεῖται ἐπ' ἄπειρον... Ἀναβάντες ἦβη νοερῶς τὸν ἀγωνιῶδη δρόμον τῆς πρώτης ἐικοσαετίας, ἰσότης μὰ πρὸς στιγμὴν διὰ τὰ ἐξετάσαμεν τὴν κατάστασιν, ἥτις δημιουργεῖται: Καὶ ἡ ἐξέτασις μας εἶναι εἰς ἄκρον ἀποκαρδιωτικὴ. Ἐχομεν τόκους ἐλλειμμάτων τότε ἐπίσης 106 ἑκατομμύρια περίπου, διαφορὰ δὲ ἐτήσιας εἰσφορᾶς, μεταξὺ 8.3-6.46 % ὁρ. 90 ἑκατομμύρια περίπου (ὄρα Ν. Σακελλαρίου «Εργασία» 29)7)34) Ἐλλειμμα δὲ κατὰ τὴν εἰκοσαετίαν ταύτην ὑπερ τὰ 2.000.000.000 (δύο δισεκατομμύρια). Ἐρωτῶμεν πῶς καὶ πότε θὰ καλυφθῇ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο; Ἡμεῖς δὲως ὑποθέτομεν ὅτι φθάσει ἡ διαφορά τῆς εἰσφορᾶς διὰ τὰ καλυφθῶν ὁ τόκος τοῦ ἐλλειμματος τῶν δύο δισεκατομμυρίων. Μὰς μένει καὶ πάλιν ἡ ἀπορία περὶ τοῦ πῶς θὰ εὐρεθῶνται τὰ 2.000.000.000, τὰ ὅποια θὰ χρειαζώμεθα βέβαια διὰ τὰ πληρωθῶν αἱ συντάξεις τῆς πρώτης ταύτης ἀσφαλιστικῆς γενεᾶς; Ἐάν δὲ ἔχωμεν καὶ ἔλλειμμα μεταξὺ διαφορᾶς 8.3-6.46 % καὶ τόκων τῶν 2 δισεκατομμυρίων ὁλοῦτον; ἢ θὰ ἔχωμεν διαρκὴ αὐξήσειν τοῦ ἐλλειμματος τούτου. Ὁ κ. Ζαρόκωστας τὰ ἀφίνει ἀν καλυφθῶν εἰς τὸ ἄπειρον. (Σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι, ἐάν πρόκειται νὰ καλυφθῶν ποτὲ τὰ ἐλλείμματα, ὁ ὅρος ἄπειρον μαθηματικὸς, δὲν ἔχει θέσιν). Δυστυχὲς δὲν πρόκειται οὕτε περὶ ἀπείρου, οὕτε καὶ περὶ μακροτάτης χρονικῆς περιόδου. Πρόκειται περὶ τῆς α' ἀσφαλιστικῆς γενεᾶς, εἰς τὴν ὅποιαν χρειάζονται τὰ 2.000.000.000 καὶ οἱ ἐλλείποντες τόκοι διὰ τὰ ἀνταποκρίσθαι εἰς τὰς υποχρεώσεις τῆς. Δὲν τίθεται ὡς βάσις τῶν ὑπολογισμῶν, διὰ τὰ καθορισθῇ τὸ ἀσφάλιστρον, ὅτι ἐκστήσει γενεὰ δέον νὰ ἐπαρκῇ εἰς ἐαυτήν; Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν γίνονται ἄλλως τε ὅλοι οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ δὲν δημιουργεῖται ὅλη αὕτη ἡ συζήτησις; Καὶ ἐάν εἶναι ἀδιόφορον καὶ ἀανάξιον προσοχῆς τὸ ὅτι θὰ κλείσῃ ἡ γενεὰ μὲ ἔλλειμμα 2.000.000.000 συν τοῖς ἐλλείπουσι τόκοις, διατὶ τὰς νὰ μὴ εἶναι ἀδιόφορον ἂν κλείσῃ καὶ μὲ περισσώτερον ἔλλειμμα, τοῦθ' ὅπερ θὰ μὰς ἐπέτρεπε νὰ ὀρῶμεν καὶ μικρότερον ἀσφάλιστρον, φορτώνοντες τὴν προχειρότητα μεθ' ἡ ἐπιλαμβανόμεθα τῶν πάντων ἐν ταῦθα, εἰς τὴν ράχιν τοῦ κακοποιηθέντος ὄρου τοῦ ἀπείρου;!!

Ἄλλ' ἐν τῷ «Οικονομικῷ Ταχυδρόμῳ» τῆς 12)8)34 ὁ κ. Ζαρόκωστας εὐρίσκει διςκαλοῖαν. Κατὰ τὸ κλείσιμον, λέγει τῆς πρώτης γενεᾶς τὰ ἐπιθεμιὰτα θὰ ἀνέλθουν εἰς τὸ ἀκρότατον αὐτῶν ὅριον. Ὁ εἶναι 15 ἢ 20 δισεκατομμύρια (ἐδῶ πλέον ἡ μαθηματικὴ προσέγγισις δίδεται εἰς ἄστρονόμεον ἀριθμὸν. ΠΕΝΤΕ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΟΛΛΑ), ἂν λείψουν καὶ δύο τί περιεῖλει; Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. Ζαρόκωστα: Τὰ εἰκόσων αὐτὰ δισεκατομμύρια (διὰ τὰ ἀπαρμένον ἀνεξέταστον τὸν προχέοντα καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἢν αὐτοὺ ἀναφερόμενον ἀριθμὸν) ἀνήκουν εἰς τὴν κλειούσαν γενεὰν ἢ εἰς τὰς

λας μεταγενεστέρας; Και πώς υπολογισμοί, οτινες εγένοντο μόνον διά να καταρθώμεν να επαρκώμεν, μᾶς ἐμφανίζουν εἰς τὸ τέλος 20.000.000.000 ἀδιάθετον, ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰλγούσαν γενεάν; Εἰς τὸ σημεῖον πλέον αὐτὸ καταλλήγομεν καὶ ἡμεῖς νὰ φρονώμεν, ὅτι δηλαδὴ ματαίᾳ τυγχάνει ἡ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐπιστημονικὴ τοῦ θέματος συζήτης. Τὸ μόνον δυσάρεστον εἶναι ὅτι, ἐάν ἐγκαίρως καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρὸς δὲν προληφθῶν τὰ πράγματα, αὐτὰ ὅλα θὰ γίνουν, μετ' οὗ πολὺ, νόμος τοῦ κράτους, βάσει δὲ αὐτῶν θὰ λειτουργήσῃ τὸ ἱδρυμα! Κρούομεν καὶ ἡμεῖς μὲν τὴν σειράν μας τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου!...

Ἐάν θέλωμεν νὰ ἀρχίσωμεν μὲ ἐλαφρότερον τοῦ 6.46 % ἀσφάλιστρον, δύο τινὰ πρέπει νὰ γίνουν. Ἡ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μικτόν διανεμητικὸν σύστημα, ὅπερ προτείνει ὁ κ. Σακελλαρίου, ἢ νὰ κρατήσῃ κάποια ἄλλη σκέψις, τὴν ὅποιαν προτινομεν νῦν ἡμεῖς.

Κατὰ τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ κ. καθηγητοῦ σύστημα, θὰ εἶχομεν, κατ' ἀρχάς τὸ ἐλαφρὸν ἀσφάλιστρον 3.6 %, ἡ δὲ διαφορά τῶν πραγματικῶς πληρωομένων παροχῶν ἐκαστοῦ διὰ τὴν πέραν τοῦ ποσοστοῦ ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ 3.6 % ὡς πρὸς τὸ 6.46 % ἀναλογίαν, θὰ ἐκτανίζετο ὅπως πληρώνηται ὑπὸ μελλούσης περιόδου, μικρὰς χρονικῆς, μέχρις ὅτου ἡ κατάστασις μᾶς ἐπιτρέψει νὰ σταθεροποιώμεν τὸ ἀσφάλιστρον περὶ τὰ ὅρια τοῦ μέσου ὀρισθέντος 6.46 %. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἀποκλείεται ὁ κίνδυνος τῶν ἐλλειμμάτων. Δὲν εἶναι, ἄλλως τε ἐνδεχόμενον, νὰ ἐφθάσωμεν εἰς ὑψηλὰ ἀσφάλιστρα διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐφ' ὅσον τίθεται ὡς βᾶσις ὅτι 6.46 % μᾶς ἀρκούν διὰ πάσαν πρόβλεψιν.

Ἡμεῖς θὰ ἐπρωτευόμεν καὶ τὴν κατωτέρω λύσιν. Νὰ καθορισθῇ ἀσφάλιστρον ἀρχικῶς ὀλίγον κατώτερον τοῦ εὐρεθέντος μέσου σταθεροῦ (5 % ἐπὶ παρ. ἀντὶ

τοῦ 6.46 %) καὶ κατόπιν προοδευτικῇ κατ' ἔτος ἡ διείκτιν αὐτοῦ μέχρι σημείου ὅχι πάλιν πολὺ ἀφισταμένου τοῦ μέσου (7 % ἐπὶ παρ.) ὑπολογισμένης εὐχερῶς καὶ τῆς ἐκαστοῦ ἀρμοζούσης αὐξήσεως καὶ τῆς χρονικῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ τοῦτο, διὰ νὰ καλυφθῇ ὁλοσχερῶς τὸ ἀρχικὸν ἐλλείμμα, ἥτις περίοδος καθ' ἡμᾶς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ υπερβαίνῃ τὴν δεκαετίαν. Μετὰ ταῦτα, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἴτε ἄμεσος ἐπάνοδος εἰς τὸ μέσον σταθερὸν ἀσφάλιστρον 6.46 %, εἴτε, ἐάν ἠθέλωμεν ἀκόμη, καὶ μικρόν καὶ κατ' ὀλίγον, ἐντὸς 3—5 ἐτῶν ἐπὶ παραδείγματι. Τοιοῦτοτρόπως καὶ μὲ ὀλιγότερον τοῦ μέσου ἀσφάλιστρον θὰ ἠρξάμεν καὶ εὐκολότερον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπανελάωμεν εἰς τὸ μέσον τοῦτο, ἔτι δὲ, ἐπὶ πλέον, ἡ διαφορά θὰ κατεβάλλετο πάλιν ἀπὸ τοὺς ἰδίους, οἱ ὅποιοι θὰ ὠφελοῦντο ἀρχικῶς ἐκ τῆς καταβολῆς ἐισφορῶν κάτω τοῦ μέσου ἀσφάλιστρον. Πάντως δὲ δὲν θὰ καταδικάζονται αἱ μέλλουσαι γενεαὶ εἰς ἀνάσιν πληρωμῶν τῶν ἀμαρτιῶν μας...

Ἐρχόμεθα νῦν εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐνὸς μόνου σημείου τῆς οικονομικῆς πλευρᾶς τοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία ὑπ' οὐδενὸς ἠρευνήθη μέχρι τῆς ὥρας, ἀλλ' ἡ ὁποία ἀποτελεῖ, νομίζομεν, σπουδαίον συντελεστήν, ὅστις θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς. Εἶπον: οἱ ἐργαζόμενοι ἐν Ἑλλάδι εἶναι 355.000 περίπου, ἀπολαμβάνοντες δὲ μισθὸν 5.993.000.000 περίπου. Καὶ καθώρισαν τὰς παροχάς, εὐρυν δὲ τὸ ἀσφάλιστρον. Ἐχει καλῶς. Ἄλλ' ἀρὰ γε, πᾶντες οὗτοι ἐργάζονται εἰς ἐπιχειρήσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ εἶναι ἐξηραλωμένη ἡ εἰσπραξις τῶν εἰσφορῶν; Ἡ, παρὰ πάσαν νομικὴν πρόβλεψιν, θὰ εὐρεθώμεν πρὸ φαινομένου ἀρνήσεων, ἀναβλήδων, παντοειδῶν καταδοσιῶσεων, οἰκειοτάτων τοῖς Ἑλλησι, προκειμένου περὶ εἰσφορῶν, αἵτινες δύνανται νὰ μειώσουν ἰσως πολὺ, ἰσως ἀνυπολογίστως τὰς προβλέψεις; Ἡ, θὰ εὐρεθώμεν ἀκό-

μη πρὸ καταναγκαστικῶν διὰ τοὺς ἐργαζομένους συμβάσεων, ὅπου δὲν τηροῦνται βιβλικά λογιστικά, ὅπως ἀποκρύπτονται οἱ πραγματικοὶ μισθοί, ἢ, καὶ ὅπου τηροῦνται τοιαῦτα, ὅπως παρίστανται μειωμένοι δι' εὐκολωτάτων ἄλλως τε τεχνασμάτων; Ἐλήφθησαν ἀρὰ γε ταῦτα ὑπ' ὄψιν; Μᾶλλον οὐχί! Δυστυχῶς δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος καὶ ἐπιστομῶν σοβαρῶς ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀρμοδίαν προσοχὴν. Ἀς προσέξωμεν πολὺ. Ἐν ἀνάγκῃ ἂς μὴ βιασθώμεν. Ἀς υπολογίσωμεν ἐκ νέου. Παρὰ νὰ δημιουργήσωμεν ἄμεσως κατὰ τὸ θνησιγενές, ἂς ἀναμείνωμεν μᾶλλον καὶ ἂς ἐξετάσωμεν βαθύτερον τὰ πράγματα, μέχρις ὅτου ἀκουσθῶσιν ὅλοι αἱ γνώμαι, ἂς μὴ ἀπαξιώσωμεν δὲ προσοχῆς τοὺς ἀντιφρονούντας, διότι πολλάκις αὐτοὶ ἀποδεικνύονται ὡς ἔχοντες τὸδικαίον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς διερχόμεθα κατὰ ἡμᾶς κατὰ τοῦ μέτρου, ἀλλὰ κανεὶς μας δὲν ἤκουσεν. Ἄλλ' οὐδὲ πρόνοιαι τῆς ἐλήφθη μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου, ἐξ ἐκείνων ἃ ὑπεδείξαμεν. Νομὰ δὲ καὶ ἄλλα εἶναι ἀκόμη τὰ μετὰ τὴν ἀρσιν τῆς χρυσοῦς βάσεως ἀντεπιστημονικῶς δημιουργηθέντα ζητήματα. Ὅλα δὲ ταῦτα εἶναι παραδείγματα παθημάτων, ἃ τοῦλάχιστον θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εἶχον γίνεαι μαθήματα. Τὰς ἀνωτέρω γραμμάς ὑπαγορεύει ἡ ψυχρὰ καὶ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος. Ἐκφράζουν δὲ αὐτὰ, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν δυσφορίαν τοῦ μαθηματικοῦ κόσμου, διὰ τὴν προχειρότητα μεθ' ἧς ἐξζητήθησαν ζητήματα τοῦ κύκλου τῶν, ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐκδήλωσιν ἐπιτοαμένης ὁπωσδήποτε μελέτης τοῦ θέματος, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, καὶ ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων ὧν τινα εἶναι καὶ τὰ ἀνωτέρω.

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Διευθυντὸς τοῦ μαθηματικοῦ περιοδικοῦ «Στάθμη» καὶ τῆς ασφαλιστικῆς εταιρείας ἡ «Ενική»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἀρθρον τοῦ κ. Χ. ΧΑΤΖΗΣΠΥ ΟΥ

Β'.

Τὸ σύστημα ἀγροτικῆς ἀσφαλείας τοῦ Δ) τοῦ Κρήτης, τροποποιήθη εἰς οὐσίαν τινὰ σημεία, ἐπεξετάθη καὶ ὅλον τὸ κράτος, ἐξαίρεσι πέντε περιφερειῶν πρωτοδικείων, διὰ τοῦ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας νομοθετικῆς διατάγματος 2 Φεβρουαρίου 1923, καταργηθέντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἱσχυόντων πολλῶν καὶ ποικιλοτρόπων σχετικῶν νομοθετημάτων. Ὁδὴ, κατ' ὅλον σχεδὸν τὸ κράτος καθιερώθη ὁμοιομορφον σύστημα ὁργανωμένης ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. Τὸ Ν. Δ. τοῦτο, ὡς ἐτροποιοιήθη μεταγενεστέρως, διαφέρει ἀπὸ τὸ διάταγμα 747 περὶ ἀγροτικῆς Κρήτης εἰς τινὰ κύρια σημεία: α) Ἡ ὑπηρεσία ὁργανοῦται συγκεντρωτικῶς κατὰ πρωτοδικεῖαν περιφέρειαν μὲ διοικητικὸν προϊστάμενον τὸν ἐπὶ τὴν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. β) Οἱ κατὰ εἰρηνοδικεῖα ἀγρονόμοι δὲν εἶναι ἀγροτικοὶ δικασταί, ἀλλὰ μόνον ἀναισθητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐλκτικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ εἰς τὰ ἀγροτικὰ ἀδύηματα. γ) Οἱ ὁργανισμοὶ αὐτοδιοικήσεως συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ὑπηρεσίας δι' αἰρέσεων ἀντιπροσώπων, οἵτινες ἀσφατίζονται ἀγροτικῶν ἐπιτροπῶν ἔχονσαν γνωμοδοτικὰς ἀρμοδιότητας. δ) Τὸ κράτος ἀγορεύει μὲν νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰς δαπάνας τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἐκ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, ἔστω καὶ ἐλαττωμένον τὸν ἐλκτικὸν ὑπερ ἀγροφυλικῆς ἀνταρτικῆς ἐλαττωμένης εἰσφορᾶς, ἡ οικονομικὴ ἐκπαιδεύσει αὐτὴς ἐνεργεῖται, συγκεντρωτικῶς κατὰ πρωτοδικεῖαν περιφέρειαν δι' ἐλκτικῶν ταμείων ἀγροφυλικῆς, κοινῶν δι' ἅπασας τὰς κοινότητας τῆς περιφέρειας. Τούτου λοιπὸν οὐχὶ ὡς ἴδιος ὁργανισμός, ἀλλ' ὡς ὡς χρηματιστικὸς λογαριασμός, παρὰ τῇ δημοσίᾳ, ἐπὶ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς ἐδρας. Τροποδοτεῖται δὲ τὸ ταμεῖον ἀγροφυλικῆς δι' ἐλκτικῶν πόρων, δι' ἁμέσων καὶ ἐμμέσων εἰσφορῶν, ἐπιβαλλομένων ὡς προσθέτων ἐπὶ ὁριστομένων δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων. Ὁ νόμος οὗτος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἐσημειώσε, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἀξιολογὸν ἐπιτυχίαν. Ἐδῆσε δὲ ἡ ἐπιπολιτικὴ καὶ ἡ κενοτύτης τῆς δικαιοσύνης τοῦ Παγκάλου διὰ νὰ καταργηθῇ ἀπόστομος, μετὰ τριετὴ μόλις ἱσχύϊ τὴν 20ῃν Μαΐου 1926 ὡς θεσμοὶ δαπανῶν, προκαλῶν ὄχι καταβλητέαν φορολογίαν τῶν ἀγροτῶν. Ἐν τούτοις, μικρὰ προσοχὴ θὰ εἴποιτο πάντα ὅτι τὸ δαπανηρὸν τῆς ὁργανωμένης ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἦτο φαινομενικῶν καὶ οὐχὶ πραγματικῶν, ὅπου ταύτην τὴν ἐννοίαν ὅτι, κατὰ τὴν πρόβλεψιν ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, μὴ οὕτως δυνατόν τῆς ἀκριβοῦς προβλέψεως τῶν ἀποδοτῶν τῶν διαφόρων προσθέτων εἰσφορῶν, ἐπετίθησαν φορολογία περισσοτέρως ἀπὸ ὅτι πράγματι ἀπαιτοῦτο διὰ τῆς δαπάνης καὶ ἀνάγκας τῶν ταμείων ἀγροφυλικῆς. Μαργουροῦν περὶ τούτου τὰ σημαντικώτατα πλεονάσματα, τὰ ὁποῖα προέκυψαν μετὰ διετὴ λειτουργίαν εἰς τὰ ταμεία ταῦτα, κατόπιν τῶν ἀποσίων ἡτο φανερὰν νὰ ἐπαυλοποιήσῃ ἡ ἐπιβαλλομένη ἀναστροφὴ τῆς φορολογίας, διὰ καταργήσεως μὲν ὁρισμένων εἰσφορῶν, ἐλα-

τῶσεως δὲ τῶν συντελεστῶν ἄλλων, οὕτως ὥστε ἡ ἐλκτικὴ ὑπὲρ ἀγροφυλικῆς εἰσφορά νὰ καλύπτῃ μόνον τὰς δαπάνας καὶ οὐχὶ νὰ δημιουργῇ πλεονάσματα. Γενόμενον τούτων θὰ προέκυπτεν ἀσφαλὼς ὅτι τὰ περὶ δαπανηροῦ τοῦ θεσμοῦ τῆς ὁργανωμένης ἀγροτικῆς ἀσφαλείας εἶναι τελείως ἀσύστατα. Τὸ ὅτι, ἀντιθέτως, ὁ θεσμὸς τῆς ἀγρονομίας εἶναι οικονομικώτερος τῆς μὴ ὁργανωμένης ἀγροφυλικῆς, ἔχει ἀποδείχθῃ ἐν τῇ πράξει, ἔχει δὲ τὸν λόγον του εἰς τὸ γεγονός ὅτι, καὶ μὲν ἡ πρώτη ἐπιβαρύνεται μὲ ἐπιπροσθεῖναι τινὰς δαπάνας διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀγρονόμων καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἐξ ἀντιθέτου δὲ μὲν ἐπιτρέπει τὴν σοβαρὰν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγροφυλικῶν ἐκαστῆς περιόχης καὶ τῶν διὰ τούτους δαπανῶν, ἀποδεικνυμένων ἐκ τῆς πράξεως ὅτι ἡ αὐτὴ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται καλύτερον διὰ μικροτέρων κατὰ πολλὰ ἀκριβοῦς ἀγροφυλικῶν, ἐφ' ὅσον διαγράφονται οὗτοι ὑπὸ πειθαρχίας καὶ ὁργανώσεως.

Ὁργανώσεως σημαίνει οικονομίαν δυνάμεων, ἀρὰ καὶ δαπανῶν, καὶ ἡ ὁργανωμένη ἀγροτική ἀσφάλεια ἀποδεικνύει πειραματικῶς τοῦτο ἐν τῇ πράξει. Ἡ κατὰ κοινότητα καὶ δημοῦν ἀντιλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγροφυλικῶν διὰ μὲν τὴν ὁργανωμένην ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν αὐτὴν 3.30. Ὁ μέσος ὅρος τὸν κατ' ἔτος δαπανῶν ἀγροφυλικῆς κατὰ κοινότητα ἀνῆλθεν κατὰ τὸ 1931, εἰς ἂς μὲν περιφέρειας ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον σύστημα εἰς δρ. ἐν συνόλῳ 17.640, ἀντιθέτως εἰς τὰς περιφέρειας τοῦ ἐ-

τέρου συστήματος εἰς δρ. 28.000. (Τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι ἐλλειμμένα ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας κ. Α. Πετρίτης. «Ἀνάπτυξις τοῦ συστήματος τοῦ νέου νόμου 4491 καὶ σύγκρισις αὐτοῦ πρὸς τὸ Ν.Δ. ἔτους 1926», κοινοποιήσας δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἔτους 1933).

Τὰ ἀνωτέρω ἐπιτεθέντα ἀποτελοῦν τὴν ἱστορίαν τοῦ θεσμοῦ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἀποτελοῦν τὸ χθές. Πῶς ἔχουν τὰ κατ' αὐτὴν σημερινῶν; Ἡ κατάργησις τῆς «Ἀγρονομίας» ὑπῆρξε πρᾶξις ὀλεθρία! Ὁπισθοδρόμησε τὴν ἰστορίαν τοῦ προβλήματος κατὰ δεκάδας ἐτῶν. Ἐσκόρπισε τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐσχε, τέλος, ὡς ἐπακόλουθον τὴν σημερινὴν ἀόριστην ἐπὶ τοῦ θέματος πλυννοίαν. Ὀντως, τὸ Ν.Δ. τῆς 20 Μαΐου 1926 περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς, μὲ τὸ ὅποιον ἀντικατέστησεν ὁ Ν.Δ. τῆς 2 Φεβρουαρίου 1923, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπελήθη τῆς «ἐφεροδοτικῆς» τῆς φροντίδας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, μετακίνησεν αὐτὰς ἐκ νέου εἰς ὁρισμένους καὶ κοινωτικὰς ἀρχάς, καταργήσας δημοτικὰς καὶ κοινωτικὰς ἀρχάς, δὲν ὅθεν ἄλλως τε ἐπενιόντως καὶ προχειρῶς, δὲν ἤγγισεν νὰ ἀποδείχθῃ ὅτι ἦτο ἀτέλεις καὶ ἀκατάλληλος διὰ τὸν προορισμὸν του.

Ὀῖον, μετὰ τριμήνου, ἡ μὲν Λέσβος, ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου τοῦ Παγκάλου, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἱδικὸν τῆς «Διατάγματος ἀγροφυλικῆς Λέσβου». Ἡ δὲ Κρήτη ἤλυσεν τὴν ἐπαναφορὰν τῆς «Ἀγρονομίας», τοῦ ψηφισθέντος ἐπὶ αὐτῇ τῷ 1927 νόμου 3394, ὁποῦ ἐπὶ τῆς ἐπενιόντως καὶ συμπληρωθείσης, ἀπετέλεσε τὸν νόμον 5274 τοῦ 1931 μὲ τὸν τίτλον «Κώδικος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης». Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1929, κωροθὲν διὰ τοῦ νόμου 4491 περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὁργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, κατόπιν μιᾶς προεργασίας ἐλκτικῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ὅπου τὴν προεδρίαν τῆς ἀγροφυλικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλικῆς Κρήτης. Τέλος, ἐξεδόθη τ

ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ

Page 11 of 11

Δεχεται

ἡ θά χρεασθῇ καὶ χρόνος καὶ ὑπο-
 ρισθῇ ὅσον ὅλοι αὐτοῖς ἡμετέροις τε-
 λεύταιαν διεθῆναι καὶ κατεβῆναι.
 ἡ ἀνέλεσθαι τὸ κράτος, ὡς ἐν ἀρχῇ
 ἐν, τὴν μεγάλαν σημασίαν τὴν ὁποι-
 οῦνται καὶ ἔχουν διὰ τὴν ἀβυσσὶν τὸν
 ἀσυνεχῶς χρόνον τῆς χώρας αὐτῆς
 ἡ ἀπῆλθε καὶ ἀναδιοργάνωσιν τὸν Αὐ-
 τοκρατορικὸν Τουρισμὸν καὶ πρὸς τὰς
 ὑποτιμῶν κατεβῆναι κατὰ τὸν ἀν-
 ὁν κατὰ διεθνήσεις, ὡς ἐπιδεικνύει
 λατινικῶς πηγῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ

άνανξη δημιουργίας νέων θέσεων, αλλά μόνον μεταθέσεων και συγκεντρώσεων, δύναται να θεωρηθῇ βέβαιον ότι τὸ κράτος μετὰ μίαν τριετίαν θὰ ἀναγκασθῇ στρεφθῆναι πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν ἐκ τουρισμοῦ, ὅχι βεβαίως διανεμητικῶν, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν ἰταλικὸν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐν ἀνάλογῃ ἀνότερον. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὁ συγκεντρώων τὸν πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν ἐκ τουρισμοῦ κ. Γ. Γ. Τσιρογιάννης θέλει ἐξετάσει μετὰ προσοχῆς τὰ ἀνωτέρω, καὶ θὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως ὡς πρὸς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐπιψηφίσιν τοῦ ἐν κερμαίνοντος νομοσχεδίου περὶ Τουρισμοῦ, ἐπανεξέτασθι τοῦτο παρ' ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ λάβουν μέρος οἱ οἱ σχετικῶν ἔχοντες μετὰ τὸν τουρισμὸν, οὕτως ὥστε νὰ προκύψῃ ἐν ἄριστον τοιοῦτον, ἀνάλογον τῆς σημερινῆς ἐξελίξεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῆς θέσεώς μας ἐν τῇ παγκοσμίᾳ οἰκονομίᾳ.

Ἀθήναι, Αὐγούστος 1934.

Τ. Ζ. Κ. Τ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Προκαλεῖ ἀλήθει κατὰ πληθύνει εἰς πάντας γνωρίζοντα τὰ πράγματα ἡ τύχη τῆς 9 ἡμέρας τοῦ ζήτημα τῶν λαθῶν ἔτινα ἔγιναν εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Παρεστάθη εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι ὅλος ὁ γενόμενος ὁδὸς ὅσον περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἀφεώρα παρὰ ἀπλῶς μίαν διαφορὰν γνωμῶν σχετικῶς μετὰ τὸν τρόπον τῆς καλύψεως τῶν δαπανῶν τοῦ ἀσφαλιστοῦ. ὁργανισμοῦ μετὰ δ' ἑνὸς τῶν καθηγητῶν κ. κ. Σακελλαρίου καὶ Κεραμιδῆ καὶ ἄφ' ἑτέρου τοῦ κ. Ζαρόκωστα, ὅστις καὶ εἶχεν ἐκτελέσει τοὺς ὑπολογισμοὺς. Ἐν τούτοις τὰ πράγματα δὲν ἔχουν οὕτω. Οἱ τρόποι καλύψεως τῶν δαπανῶν ἑνὸς ὁργανισμοῦ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι ποικίλοι καὶ βεβαίως εἶναι ἔργον τοῦ ἀσφαλιστοῦ μαθηματικὸν νὰ υποδείξῃ τοὺς μᾶλλον ἐνδεικνυμένους ἐξ ὧν ὁ νομοθέτης θὰ ἐκλέξῃ τὸν κατὰ τὴν γνώμην του καταλληλότερον τρόπον, ὃν πάλιν ὁ ἀσφαλιστὴς μαθηματικὸς (ὁ ἀναλογιστὴς) θὰ κληθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὁ κ. ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς ἐξέλεξε ὡς τρόπον καλύψεως τῶν δαπανῶν τοῦ ὑπο ἱδρυσιν ὁργανισμοῦ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τὸν ἐπιβόλοντα τὰ μικρότερα βάρη σήμερον εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Τὸν τρόπον τοῦτον ὁ κ. Ζαρόκωστας κατέστησε συννοήλευμα ἐμπειρισμῶν καὶ σφαλμάτων φανερῶν εἰς πάντα συγκεντρωνόμενα ἀμυδρὰν ἀναλογιστικὴν μέρφωσιν.

Τόσον οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Σακελλαρίου

καὶ Κεραμιδῆς εἰς ἐκθεσίαν τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς τὸν κ. Περμαζόγλου, ὅσον καὶ ἐγὼ εἰς ἄρθρον μου (Φωνὴ τοῦ Λαοῦ 14) 1934. Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος 10) 6) 1934) ἀπεκαλύψαμεν τὰ λάθη τὰς καὶ ὁ συντάκτης τῆς μαθηματικῆς ἐκθέσεως θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εὐγνωμονῇ, διότι τοῦ ὑπεδείξαμεν ἐγκαίρως τὸ τραγικὸν ὁλίσθημα εἰς ὃ ἡ ἑλλειψὶς μαθηματικῶν γνώσεων τὸν εἶχεν ὠθήσει. Δυστυχῶς διὰ τὸν κ. Ζαρόκωστα τὸ τοιοῦτόν τι δὲν συνέβη. Οὗτος ἀνήγαγε τὸ ζήτημα τῶν σφαλμάτων τοῦ εἰς ζήτημα ἐπιστημονικῆς δὴθεν διαφωνίας μετὰ τῶν καθηγητῶν οἵτινες τὸν ἤλεγξαν καὶ ἐν τῷ μεταξύ μέσα εἰς τὰ θολὰ νερά, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν, ἀντικατέστησε τὴν πρώτην του μαθηματικὴν (:) ἐκθεσίαν μετὰ νέαν τοιαύτην.

Ἡ νέα τεχνικὴ ἐκθεσίς ἀναφέρει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὅτι οὐδὲν λάθος εἶχε γίνῃ εἰς τὴν πρώτην τοιαύτην, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐξηγεῖ διατὶ ἐγένοντο νέοι ὑπολογισμοί, οἵτινες διαφέρουν ἀπὸ τοὺς παλαιούς κατὰ τὰ ὑποδείχοντα σφάλματα καὶ δι' οὓς ἔχομεν ὁπωσδήποτε ὀρισμένης ἐπιφυλάξεως.

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ νομοσχέδιον περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρόκειται δὲ νὰ ψηφισθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ ἡ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τὴν οἰκονομικὴν εὐστάθειαν τοῦ ὑπο ἱδρυσιν ὁργανισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἔχει ἀρκούντως κλονισθῇ λόγῳ τῶν γενομένων σφαλμάτων περὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ὥπως εἰς τὰ πρῶτα τοῦ βήματος ὁ ὑπο ἱδρυσιν ὁργανισμὸς χειραγωγηθῇ ἀπὸ ἀληθῆ μαθηματικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιστημόνων, ὅστις θὰ ὁργανώσῃ τὰς τεχν. ὑπηρεσίας καὶ θὰ θέσῃ τὰς βάσεις διὰ τὴν πρόδον τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὕτῃ δὲν θεωρῶ ἄσκοπον νὰ τονίσω ὅτι αἱ τελευταῖαι συζητήσεις περὶ τοὺς ἀναλογιστικὸς ὑπολογισμοὺς ἐκλόνισαν τὴν πίστιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦτο ἐν αὐτῇ τῇ γενέσει τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἐν Ἑλλάδι. Αὐτὸ εἶναι ἀρκετὰ θλιβερόν, διότι εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον ὅτι οὐδεὶς ἀσφαλιστικὸς ὁργανισμὸς δύναται νὰ προσδεύσῃ ἀνευ τῶν φώτων τῆς ἀναλογιστικῆς ἐπιστήμης. Μετὰ τιμῆς καὶ εὐχαριστιῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν.

ΝΙΚ. Γ. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ

Ἀναλογιστὴς τῆς ἐταιρείας Γεν. Ἀσφαλίσεων Ἑθνικὴ Ζωὴ καὶ Κολλή Πίστις

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον

Δραχμ. 30.000.000

Ἀποθεματ. Τακτ. καὶ Ἑκτακτον

Δρ. 120.496.030.25

Τηλ. Διευθυνσις ΟΣΕΑΑ

Ἀθῆνας

Πειραιᾶ

Ἔδρα ἐν Ἀθῆναις

Κοραῖ 1

Ἐμπορικὴ Διεύθυνσις καὶ Ἐργασταῖα ἐν Πειραιᾷ (Δραπετσῶνα)

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΟΣΕΑΑ

(Θεικόν, Ὑδροχλωρικόν, Νιτρικόν, Θειώδες, Ἀνθρακόν).

ΘΕΓΓΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ

ΘΕΓΓΙΚΟΝ ΝΑΤΡΙΟΝ

ΦΘΟΡΙΟΠΥΡΙΤΙΚΟΝ ΝΑΤΡΙΟΝ

ΖΩΓΙΚΟΣ ΑΝΘΡΑΞ

ΓΑΡΓΑΛΟΣ

ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Ἀπλὰ καὶ σύνθετα

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Ἐντομοκτόνα καὶ Παρασιτοκτόνα. (Θεικὸν Χαλκὸς, Περσπορίνη, Θειοχαλκίνη, Μελιγρίνη, Δαυλιτίνη, Περρελαιοσάπων, Θειοσάπων, Νικοτινολόχα, Ἀρσενικοδόχα, Διθειοδόχα Ἀνθραξ, Φθοριοπυριτικὸν Νάτριο).

ΥΕΛΟΥΡΓΕΙΟΝ

Φιάλαι παντὸς εἶδους.

Δαμίζαναι πλεκταί.

Ἰαλοπίνακες κοινὸι (Τζάμια).

Ἰαλοπίνακες Μάτ.

Ἰαλοπίνακες Διαμάντε.

Γαλικά οἰκιστικῆς χρήσεως.

Διάφορα Καλλιτεχνικά.

Γάλινα εἶδη οἰκοδομῆς.

(Τοῦβλα, Κέρατοι, Φωταγωγοί).

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΠΥΡΙΤΑΙ

Κασσάνδρας

Ἐρμιόνης

ΛΙΓΝΙΤΑΙ

Ἐρωπὸς

Κορώνης

Ἀντιπρόσωποι καὶ Πράκτορες ἀ-

πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 31ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1934

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
	Εἰς δραχμάς		Εἰς δραχμάς
Ταμείον καὶ διαθέσιμα παρὰ Τραπεζῶν	90.266.837.84	Κεφάλαιον Μετοχικόν	80.000.000
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογρᾶφων	11.085.301.15	Κεφάλαια Ἀποθεματικά	20.500.000
Ὁμολογία δανείων Ἑθνικῶν καὶ πρὸς νομικά πρόσωπα καὶ μετοχὰι	81.355.736.10	Πρόβλεψις πρὸς ἀντίκρυσιν διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν εἰς ἑ:	17.420.436.—
Κτηματικά ὁμολογία εἰς λίρας	47.438.263.20	Καταθέσεις	
Ἀδιάθετοι ὁμολογία μεταβ. λαχείοφ. δανείων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς	48.887.461.14	α) ἐν ὄψει	9.238.598.40
Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ πρὸς νομικά πρόσωπα ἐπὶ ἐκχωρ. προσόδων	94.406.379.10	β) δεσμευμένα	34.242.434.91
Ἀπαιτήσεις ἀπαρτίζουσαι τὸ κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογιῶν εἰς ἑ:		γ) ἐπὶ προθεσίμᾳ	15.200.226.50
α) δάν. ἐπὶ ὑποθ. ἑ	2.401.762- 1- 1	Ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ παρὰ Τραπεζ. ἐν Ἑλλάδι	151.372.994.50
β) δάν. πρὸς νομικά πρόσωπα ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων	1.445.897- 2- 3	Κτηματικά ὁμολογία εἰς λίρας:	
γ) λήεσσα τοκοχρεωλυτικά δόσεις	601.974-15- 6	Ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ἐν κυκλ. ὁμολογ. ἑ	4.766.940- 1-
Ὁμοῦ	4.449.633-18-10	μείον διαφορᾶς τιμῆς ἐκδόσεως	423.355.-10.- 0
Ἀπαιτήσεις ἐκ μεταβ.β. παρὰ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς Ἑλλάδος	1.812.908.562.85	Ὑπόλοιπον	4.343.584.-10- 0
Κατάστημα Τραπεζῆς ἐγκαταστ. καὶ κτήματα Τραπεζῆς	420.540.965.25	Ὑποχρεώσεις ἐκ μεταβ.β. παρὰ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος	1.628.844.187.50
	33.918.792.70	Ληξιπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις καὶ τόκοι Διάφοροι Λογαριασμοὶ	452.903.119.78
	2.640.808.299.33		37.824.262.—
			193.262.039.74
			2.640.808.299.33

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
Γ. ΙΑΤΡΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίου
Κ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ (Ἐξωτερικὸν Ἱατρεῖον)

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗ

Νευρολόγου—Ψυχιάτρου. Διδάκτορος Πανεπιστημίου Παρισιῶν Ancien Résident, Κλινικῆς Καθηγητοῦ Παρισιῶν Laignel. Ἐφαρμόζονται ὅλα αἱ νεώτερα θεραπεῖα 10 π.μ. — 1 μ.μ. καὶ 3 μ.μ.—7 μ.μ. Στουρνάρᾳ 33, Ἀθήναι.—Τηλέφωνον 23-435.

ΜΟΝΟΝ ΕΓΩ

ΑΓΟΡΑΖΩ!!!

Χρυσὰ κοσμήματα.—Ἀρχαῖα νομίσματα.—Ἀδάμαντας.—Μπριγιάντ. Δακτυλιολίθους.

Πάσης ἀξίας, παντὸς εἶδους ὁρολόγια, παλαιὰ ἀσκήματα, παντὸς εἶδους παρὰσημα, νομίσματα ΚΑΡΟΛΙΣΤΡΙΑ (Φοινῆς). Εἰκόνας βυζαντινῆς, παλαιὰ Ἑλληνικὰ χαρτονομίσματα (ἀνέματα), κομπολόγια καὶ πίτες, κεχομπίρια καὶ γιοῦστερ, φίλτιση καὶ κοράλια με ἀνοτέρας τιμᾶς ὅλων τῶν ἄλλων καταστημάτων. Ὅστις μᾶς πολήσῃ τὸ χρυσὸν ὁρολόγιόν του, ἀνταλλάξοντες τὴν τοποθέτησιν τῆς μηχανῆς του εἰς νικητέον κἀσά.

Λόγῳ πελάτης ἐπισκευάζω ὁρολόγια ἐγγυημένα διὰ ὅσο ἔτη πρὸς 40 ὁρ. διὰ πᾶσαν βλάβην.

Ἐπίσης κατασκευάζω καὶ ἐπισκευάζω παντὸς εἶδους καλλιτεχνικὰ κοσμήματα με τιμᾶς πολὺ εὐθιμᾶς. Ἐχω τοὺς καλύτερους τεχνίτας.

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Μὴ πολήσετε τὰ κοσμήματά σας πρὸς τοὺς μᾶς ἐπισκευθῆτε καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον σας. ΠΡΟΣΕΧΤΕ!!! εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν 56.

ΧΡ. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁρολογοποιὸς — Χρυσόχοος

Ἀθῆναι 56.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἄριστος κτηματοῦχος καὶ πεπεισμένος ζητεῖ ὅσιν ἀποσταμένον εἰς μέγα ἀγρόκτημα ἢ κεφαλαίουχον πρὸς σύστασιν γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως. Πληροφορία: Κατάστημα Συναλλαγῶν, Καραμυῶν 8.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΤΑΧΥΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΤΙΜΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΞΙΩΝ 17-23(8)34

(Εκ του επίσημου Δελτίου του Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν)

ΤΙΤΛΟΙ	Παρασκ.	Σάββατ.	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	ΤΙΤΛΟΙ	Παρασκ.	Σάββατ.	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ							Πειρ. Ἐπιτ. Π.	388,	383,	381,	367,	373,	366,
I. Ἐθν. Δαν.							Υφαντουργικῆς	1100,	238,	238,	—	—	—
α) εἰς χρυσὸν							Ἀθηνᾶς	243,	—	—	—	—	—
1881 120 ἑκατ.	3520,	3525,	—	—	—	—	Ναθαναήλ	860,	—	—	—	—	—
1884 170 ἑκατ.	3520,	3525,	—	—	—	—	Χρυσάλλης	318,	323,	327,	316,	317,	318,
1887 Μονοπωλ.	2740,	—	—	—	—	—	Οἰκοδομικὰ	—	—	—	—	—	—
1889 Πάγιον	2690,	—	—	—	—	—	Ἐργοληπτικῇ	38,	—	—	—	—	—
1890 Λαρίσης	3125,	—	—	—	—	—	Ἐργον	190,	207,	225,	225,	215,	210,
1893 Κεφαλαιώσ.	3400,	—	—	—	—	—	«ΕΡ—ΘΑ»	780,	—	—	—	—	—
1898 Ἡγγυμέν.	80000,	—	—	—	—	—	Καφαμπέλης	30	—	—	—	80,	—
1902 Σιδηροδρ.	2550,	—	—	—	—	—	Κέκροφ.	216,	220,	—	—	—	230,
1907 Ἀμύνης	700,	—	695,	695,	610,	680,	Πρώτῃ Θε)νίκης	220,	—	—	—	—	—
1910 110 ἑκατ.	2525,	—	—	—	—	—	«Τέκτων»	92,	—	—	—	—	—
1914 500 ἑκατ.	3410,	—	3410,	3420,	3420,	3420,	«Ἀτλας»	86,	—	36,	96,	—	—
1924 Προσφ. £	4235,	—	—	4250,	—	—	«Ἡρακλῆς»	1260,	1265,	1270,	1250,	1250,	1240,
1924 Προσφ. \$	20000,	—	—	—	—	—	«Κύνωψ»	80,	—	—	—	—	—
1925 Ὑδροδυναμ.	53300,	53300,	—	53300,	53100,	—	«Τιτὰν»	3200,	—	—	—	—	—
1928 Σταθερ. £	3650,	—	—	—	—	—	Μεταλλευτ.	—	—	—	—	—	—
1928 Σταθερ. \$	18500,	—	—	—	—	—	Ἀλιβερίου	7,	6,	—	—	—	—
1928 Παραγωγ.	3950,	—	—	—	—	—	Ἐπιχ. κοινὰ	44,	—	—	—	—	—
1893 Μοναστηρ.	3025,	—	—	—	—	—	» προνομ.	105,	—	—	—	—	—
1931 Παραγωγ.	3400,	—	—	—	—	—	Οἰκονομικὰ	—	—	—	—	—	—
β) εἰς τραπεζ.							«Ἐνωσις»	174,	170,	—	165,	160,	—
1898 Ἐνοποιήσ.	46,	—	—	—	—	—	«Καμπὰς»	955,	950,	935,	900,	890,	875,
1900 Σιδ. Μελλ.	52,	—	—	—	—	—	Οἰκονομικὰ	320,	323,	321,	319,	315,	314,
1906 Ναυτ. Χορ.	33,	—	—	—	—	—	Οἶνων	1545,	1570,	1590,	1565,	1545,	1585
1917 Ἐπιτάξεως	53,	—	—	—	—	—	Διάφορα	—	—	—	—	—	—
1918 75 ἑκατομ.	52,	—	—	—	—	—	Ὑπεγγ. Προσδ.	4600,	—	4625,	—	—	4640,
Ἀπαλλοτριώσ.	62,50	63,	—	63,	63,50	62,50	«Ἐλλοῦλ»	72,	—	—	—	—	—
1926 Ἐντ. Γραμ.	65,50	—	—	65,	—	65,25	«Σέκερης»	70,	—	—	—	—	—
1927 Ἑλλ. ἄπικ.	329,50	329,50	331,	329,50	330	329,	«Βασιλειάδης»	510,	—	—	—	70,	—
Ἐντάλαξ. 8 %	683,50	682,	685,	680,50	681,50	682,	«Ἐστία»	650,	—	—	—	—	—
6 %	680,	679,50	682,	678,	678,50	—	«Ἐδρώτας»	150,	—	—	—	—	—
Ἀετάναστ.	263,	263,50	264,	260,	262,	262,50	Κυλινδρ. Ἀττικ.	238,	—	—	—	—	—
Πολυμορ.	53,75	53,50	53,75	53,50	53,25	53,87	Ζυγαί Ἀρτοπ.	445,	—	—	—	—	—
1925 «Τέκτονος»	80,	—	—	—	—	—	Ἀλατος	8,	—	—	440,	—	460,
1931 Ἀγροτικῆς	525,	—	—	—	—	—	Κονσερβῶν	250,	—	—	—	—	—
γ) Λαχειοφ.							Βιομηχ. Καπνοῦ	118,	—	—	—	—	—
1885 Πατριωτικ.	4,	—	—	—	—	—	Ἀεριοφότος	10000,	—	118,	118,	118,	—
1920 300 ἑκατ.	121,75	—	—	121,50	121,50	121,	Ἡλεκτρικῆς	254,	259,	260,	262,	260,	260
1922 Ἀναγκαστ.	66,25	—	66,	65,50	65,50	65,50	» (Ἐπικρατίας)	29,	—	—	—	—	—
1926 Ἀναγκαστ.	61,50	—	—	60,50	61,	—	Παν. Πατησίων	90,	—	—	—	—	—
II. Τραπεζ. Ἐτ.							Ψυγεία Θε)νίκης	260,	—	—	—	—	—
1925 £ 1.800.000	6880,	—	6900,	69 0,	—	—	» Πειραιῶς	149,	—	—	—	—	—
1904 Ἐθν. Τρ.	97,	—	—	—	—	—	«Ἐρμῆς»	345,	—	—	—	—	—
1912 »	90,	—	—	—	—	—	«Β.Ι.Ο.»	115,	120,	125,	125,	124,	123 50
1925 Κτημ. Πιστ.	308,	308,	309,	—	—	—	Γεωργ. Βιομηχ.	237,	—	—	—	—	228,
1926 »	229,	—	—	—	—	—	Ἀύτοκ. «Ἀθηνᾶ»	30,	—	—	—	—	—
1912 «ΣΠΑΠ»	3000,	—	—	300,	300,50	—	Γενικ. ἀποθηκῶν	460,	—	—	—	—	—
1931 Λιπασμ.	8800,	—	—	—	—	—	«Ἐνιαίας»	360,	370,	—	—	370,	—
ΜΕΤΟΧΑΙ							» (Ἰδρ. Τίτλοι)	40,	—	—	—	—	—
Τραπεζικὰ							«Προμηθεὺς»	460,	—	470,	—	—	—
Ἑλλάδος	7865,	7865,	7860,	7850,	7905,	7910,							
Ἀθηνῶν	307,	303,	—	—	300,	304,							
Ἑθνικῆς	62400,	63000,	62700,	62500,	—	60800,							
Ἐμπ. Πίστewος	127	130,	—	—	—	—							
Ἐμπορ. Τραπεζ.	485,	472,	475	482,	—	481,							
Καραβασιλῆ	2150,	—	—	—	—	—							
Κτηματικῆς	1675,	—	—	—	—	1675,							
Δαϊκῆς	6500,	—	—	—	—	—							
Λακωνίας	76,	—	—	—	—	—							
Πειραιῶς	215,	—	—	—	—	—							
Χίου	225,	—	—	—	—	—							
Σιδηροδρ.													
Ἡλεκτρ. Σιδηρ.	600,	590,	—	—	—	—							
Θεσσαλίας	980,	—	975,	960,	950,	940,							
«ΣΠΑΠ»	132,	128,	—	—	125,	—							
Ἀτμοπλοικὰ													
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	200,	—	—	—	196,	—							
Διῶρ. Κορίνθου	300,	—	—	—	—	—							
«Κορκόβειλος»	80,	—	—	—	—	—							
«Μιχαλινός»	340,	—	—	—	—	—							
Βιομηχανικὰ													
«ΑΒΕΑ»	308,	—	—	—	—	—							
«Αἰόλος»	360,	—	—	—	—	—							
Λιπασμάτων	1590,	1580,	1570,	1540,	1545,	1560,							
Παλ. Ἀθηνᾶ	500,	—	—	—	—	—							
Πυρριδοποιεῖον	1900,	—	1890,	—	1900,	1875,							
Χημ. Βιομηχ.	223,	—	—	220,	—	—							
Χρωματοφυγ.	864,	860,	—	840,	840,	—							
«Βάμβαξ»	190,	—	—	—	—	—							
«Βέρμιο»	355,	352,	350,	338,	340,	341,							
Ἐλαιουργ. Λεβ.	165,	—	—	—	—	—							
«Ἐρία»	10,	—	—	—	—	—							
Ἐργοστασ.	340,	346,	354,	346,	345,	342,							

ΤΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΙΜΑΙ ΑΓΟΡΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 17-23(8)1934

ΠΑΡ.	ΣΑΒΒ.	ΔΕΥΤ.	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡ.	ΠΕΜΠ.
Λονδίνον	581,	—	—	—	—
Νέα Ὑόρκη	103,50	—	—	—	—
Παρίσιοι	6,36	—	—	—	—
Ζυρίχη	34,45	—	—	—	—
Μιλάνον	9,02	—	—	—	—
Ἀμστελδάμον	71,45	—	—	—	—
Στοκχόλμη	27,20	27,25	—	—	—
Βρυξέλλαι	4,93	4,94	—	—	—
Βουκουρεστίον	1,	—	—	—	27,20
Βερολίνον	40,	—	—	—	—
Πράγα	4,36	—	—	—	—
Κων)πολις	83,50	—	—	—	—
Βελγικάδιον	2,36	—	—	—	—
Σόφια	1,10	—	—	—	—
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΚ					
Παρίσιοι	6,94	—	—	—	—
Βερολίνον	40,	—	—	—	—
Πράγα	4,35	—	—	—	—
Ζυρίχη	34,40	—	—	—	—
Βρυξέλλαι	4,92	4,93	—	—	—
Ἐπεξηγήσεις: Ἡ κερὰ (—) δηλοῖ ὅτι οὐδεμία πράξις, οὐδὲ πρᾶξις ἢ ζήτησις ἐπηρεάσθη ἐκ τῆς ἀντιστοίχου ἀξίας.					